George URSA

ULTIMELE...

- poeme -

vol. II

Editura Societatii Scriitorilor Români
Bucuresti, 2020

George URSA

ULTIMELE...
- poeme -
vol. II

1/XII. 2025

Editura Societatii Scriitorilor Români
Bucuresti, 2020

► **Consilier editorial: George URSA;**
© Copyright 2020 Societatea Scriitorilor Români;
► Toate drepturile legale sunt rezervate dlui George N. URSA şi editurii.
►Tipărit în regie proprie;
►Bun de tipar: februarie, 2020;
►Coperta I şi IV: George N. URSA;
►Ilustraţia şi grafica: George N. URSA;
►Lector: George N. URSA;
► Corector: Florin GRIGORIU;
►Tehnoredactare: George N. URSA;
►Responsabil de carte: George N. URSA;
► Corectura: Florin GRIGORIU;
►**Editura Societăţii Scriitorilor Români** – Bucureşti, 2020 ;
►Timbru literar rezervat USdinR în cont. nr. RO44RNCB5101000001710001, BCR – Unirea.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
URSA, GEORGE
Ultimele... : poeme / George Ursa. - Bucureşti : Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2017-2020
2 vol.
ISBN 978-606-8412-48-1
Vol. 2. - 2020. - ISBN 978-606-8412-76-4

821.135.1

Notă :

Poemele (unele) și articolele – vezi Addenda – din acest volum II şi articolele de la sfârşit au fost publicate în „Revista Română de Versuri şi Proză” din nr. 7-10 (202-205) / 2014, pag. 3 și nr. 11-12 (206-207) / 2014, pag. 1 și 3 și 16 și de la nr. 4-7 (235-238) / 2017 la nr. 1-7 (268-274) / 2020 celelelate.

Doamne, ajută! La lectură, evident!

G. N. U.

STRIGĂT DISPERAT !...

Ascult Sfânta Liturghie la
radio!
Îmi vine să mă
strâng de gât ;
am așa o poftă
de autodistrugere...
A mea!
Unde-i băiatul?
Nu-i băiatul...
Ajutorul și sufletul
nostru!
Mă năpădesc apele...
M-aș tăvăli pe jos
de disconfort fizic,
Psihic, Sufletesc,
Duhovnicesc!
Mă strangulează
Singurătatea
Sufletului!...

Vineri, 04 / aug. 2017

GLONȚUL RUGINIT DIN INIMĂ

Un glonț ruginit,
Ca un spin gros,
E în inima mea
Și-mi cere să am
pusee de ură
adâncă ;
De mine, de alții,
De toți, de toate ;
Sfredel este glonțul –
Viermele neadormit
Sfredelește, sfredelește
neîntrerupt, veșnic!
Așa ajungem violenți
față de noi,
și, apoi, față de toată
șleahta.
Ucigași, întâi, de sine
pentru a nu fi față de
Aproapele!
La fel, cu mine,
cu tine,
Înglodat în păcat,
Îngropat!

Duminică, 06 / aug. 2017

OAMENI CU DIAVOLI ÎN EI

Iarăși pe bancă, în parc!
Ca orice moșneag!
La două bănci de mine un
moșneag viguros...
bea bere la pet
și bolborosește blasfemii!
Îl supără prezența Mea!
Citesc la *Psaltire!*
Diavolul sălășluit în inima lui a observat
Și-l arde la pipotă!
Zice, în batjocură :
„Doamne, iartă-l și
pe ăla cu barbă
și ochelari...!”
„Dumnezeule, iartă-l
pe ăla...”
Mai trage o dușcă!
Apoi : „Notează-l
și p'-ăsta!”...
(Arată el cu degetul un trecător!)
Face semne obscene!
„Măi, (către mine) l-ai notat
și p'-ăsta?!...”
Un glonț în ceafă!

A venit un altul...
Mai colțos!
L-a băgat în seamă noul venit!
Zice, diavolul: „Nu vezi, că hodorogul,
notează tot!?"
Adică, eu.
Noul venit, zice: „Du-ti, colo,
la iarbă verde,
La cimitir!
Du-ti... dracu' dă prost!
Nu vezi ce față ai?!"
Limbajul pe inima lui l-a potolit o vreme.

✸

Există vite vorbitoare.
Astfel de vite pricep
Doar de bici.
Un bici cu pleaznă
de plumbi! Harapnic!
Să-i șficuie spinarea
de bivol vorbitor.
Zisele noului venit
i-au închis pliscul
murdar de fecalele
vorbelor putrede
ce-i ies din inimă,
pe gura puțind a
alcool.

Diavolul l-a tăvălit,
În propria-i vomă,
Prin unul de calibrul lui...
Doamne, Tu toate
le Plătești celor
ce hulesc Numele
Tău cel Sfânt.

Luni, 07 / aug. 2017

ASALTUL BESTIILOR!...

Nu poți sta liniștit undeva
Că ești asaltat de țîgani,
De țîganoace cu pipe-n
rât, în plisc...
„Dle, zâce țîgana, am
și io o rugaminte!"...
sunt ca ciuma,
insistă, cere: „Dă-m'!"
Că altă treabă n-am
decât să satur țîgana?
„Nu-l, no băga-n seamă –
îmi zic – pa țîgan, pa țîgană!"
Totu-i în mâna țîganului
în „Rou"!
Ce nu-ți oferă *țaganu'?*
Banane, țâgări, struguri,
cireșe, ciuperci,
zdrențe turcești,
ciocolată falsă, semițe,
ciunga, plante de ceai,
spreyuri furate,
telefoane furate, femei
– armata de turnători – informatori
ai Poliției, SRI-ului,
spăgarii ăstora...
Țaganu', dă! Polițaiul, ia!

Și-l lasă să tâlhărească!
(Suntem robii *țaganilor)*
Tot ce-ți oferă *țaganul*
Este din tâlhărie, din
furt din vagoane cu marfă,
din tiruri sparte,
din jaful telefoanelor
din poșetele româncelor,
din furturi de pe tarabe,
din magazine,
depozite, contrabandă,
din recoltele românilor,
orătăniilor din bătăturile caselor.
Totul e furt!
Țaganul ne fură și noi îi dăm
și să mănânce, și ajutor social.
Țaganul este marele
Exploatator al românului,
Sprijinit de instituția
Statului zisă : „Poliție!"
Poliția „Română", SRI sunt
anexe ale statului țîganesc
paralel, „statului" infiltrat în fibra
așa-zisului stat „român"...
Suntem robi la *țagani!*
Robii *țaganilor!*
Am fost robi la unguri, la evrei,
turci, ruși, ucraineni, austrieci,
nemți, poloni, tătari, sîrbi și acum

robi la țîgani...
și, curând, la muslim!
Robi tuturor stârpiturilor!
Oare și pe lumea cealaltă
Tot robi vor fi românii?!...

Marți, 08 / aug. 2017

PRIVELIȘTI...

M-aș da cu capul de pereți
De atâta nemulțumire...
Inimă ruptă!
Ce e cu cohorta asta
De neaveniți,
De palavragii.
De flămânzi,
De orbeți la suflet,
Suflet orb,
Suflete oarbe,
Călăuze oarbe,
Țărână-n calea
Muslimilor...
O, zei! O, zei!
Glonț blestemat...
Înfinge-te-n inima lor,
Stoarsă de indiferența
Ce apasă pe sufletele
Creștinilor ce nu mai
Vor să lupte...
Nu mai vor!
Își pleacă gâtul sabiei
Negrului muslim,
Negrului Islam!
Turbanului lor sângeros!

Marți, 15 / august 2017

LA CUIEGI !...

Pustușag! la Cuiegiul meu!...
Buruieni, scaieți, rugi,
pipirig, țigle sparte,
șoareci morți prin camere,
lemnul casei mâncat de cari;
Tristețe, miros de mucegai,
păianjeni, furnici, praf,
șerpi, felurite gângănii,
Spaime-n sufletul meu!
Cucuvele behăind!
Frică de moarte,
Nesomn! Inimă-ndurerată,
Mâini tremurânde!
Tuse, bătrânețe!
Casa mea pustie!
Unde ești, tată Nicolae?
Mamă Ileană, babă Floare?
Sub „glie și sub cruce!"
Unde, George – Alexandru?
Doamne, viața omului...
Eternitate din
Cimitir!
Cum să te împaci
cu așa ceva? Cum?
Latră câinii în vecini,
Greierii („tomnareii!"),

țârâie maniacal;
Sunt insuportabili!
Stresanți! Ce stres!
Cucuvelele, greierii, urletele
câinilor, mugetul vacilor
farmeriței Lenocica!
Nici o speranță
pentru pohet!
O, biet pohet! Ești
doar prilej de hohot
grohăitor pentru farmeri!
Nici o speranță!
În fața morții!
Farmerilor nu le pasă!
Viața lor este viața
vacilor. Lapte, fân,
rânitul balegilor ăstora...
Slugi la vite!
De aici iese *banu'!*
Vaca dă lapte,
farmerul face brânză,
unt, smântână, caș,
farmerița merge la oraș și,
salahorul, la corporații... ,
Dă banu' – ia untul.
Famerița e fericită!
Se întoarce acasă cu
bancnote de hârtie.
Vaca paște, bea apă,

Dă lapte, farmerița-l
mulge la șiștar...
Iar brânză, iar unt,
iar smântână, iar ia
bancnota, iar la
coada vacii... și așa
O prinde moartea!
Să iasă banu'!
Bancnota de plastic
producătoare de
Depozit bancar!
Iată viață, iată
Viața...
Vacă – lapte, unt,
smântână – bancnotă;
sau mai exact:
Vacă – iarbă – fân –
apă – balegă – lapte,
unt – smântână – brânză
– tarabă la piață –
bancnote – depozit
bancar – dobândă
– fericire!
Asta e, pohetule!
O, Suflete al meu chinuit,
Sufletul meu înrăit!
Împietrit!

Duminică, 27 / august 2017, Cuiegi.

TITI, HAPSÂNUL !

Zici că vii la țară,
Titi vine cu vacile
– „mânce-l mama pa iel ;
că să giscurcă" –
să le pășuneze sub
ferestrele tale.
Nu mai poți citi
rugăciuni de răutatea
celor din jur.
Plutește ură grea în jur.
Deci, tu-ți bagi vacile
în poarta mea la
Pășunat?!
Gloabă profitoare!

Luni, 28 / aug. 2017, Cuiegi.

MAREA SPAIMĂ!

La Cuiegi behăie cucuveaua :
Ziua și noaptea!
Cheamă, vestește
Moartea cuiva...
Din tinerețea mea tot behăie
pe lângă casa noastră...
Câți au plecat?...
Nu le mai știu numele,
vârsta, locul unde le zac oasele.
Doamne, eram tânăr-tinerel,
În viitor încrezător
Și **Mare** mă vedeam...
Ce rege aș putea fi –
Ziceam în inima mea –
Dornică de *slava deșartă...*
Acum mă ard extrasistolele;
La ferstre-mi behăie o altă
Cucuvea! Nu mai sunt tânăr...
Cei ce au fost, nu mai sunt!
Eu sunt la rând...
Atunci behăia pentru alții,
Azi behăie pentru noi!
Ne cheamă „la garsonieră",
Îmi zicea un *feldi* (*),
Când sunt chemați

Alții...
Nu mă privea!
E *ALTUL!*
Astăzi suntem noi !
Mă opun! Dar este
zadarnic!
Tic-tac, se zbate
Inima beteagă
Și teama pulsează,
Împreună cu ea,
Neregulat!
Ca un orologiu
Stricat!
Dureri atipice-n
Zona ceasului...
Tot atâtea telegrame
De *dincolo...*

Joi, 31 / 08. 2017, Cuiegi

(*) *feldi – leat.*

NOI SPAIME !

Buha, behăie furioasă în livada
din fața casei...
„Peuc, piuc, cucuveau!"
Se-ncrâncenează moartea.
„Țîc – țîc – țîc – țîc !", îi răspunde –
Țîca *(tica – tica)...*
Moartea ne dă târcoale!
Cânele vecinului... urlă,
toată noaptea, a moarte!
Viața e azi, mâine s-ar
putea să nu mai fie...
Zei, apărați-ne!
Sunteți neputincioși...
Nimeni n-a venit de dincolo –
zic slujitorii pântecului –
să ne spună ce și cum...
„Căci dacă nu cred în
Moise, nu cred nici
dacă ar învia cineva
din morți!"
Deci, Moise! Așa răspunde
Avraam „bogatului nemilostiv".
Nu zeii!
Deci, numai Itzik e *ales ;*
Restul, goymi...

Sâmbătă, 16 / 09. 2017, Cuiegi.

OMUL ȘI LOCUL...

Toamna ne bate-n ușă
Cu frunzele ei galbene
Și haite de boschetari
S-au adunat pe băncile parcului...
Duhănesc, beau alcool
puturos!
Vânt rece ne șuieră-n ceafă...
Păsărelele ciugulesc
bucățele de pâine
cu amelioratori.
Moși, mâncați de ani,
Se îndoapă cu merdenele ;
Sorb coca – cola!
Și-și târăsc picioarele
Spre apartamentele –
Chichinețe.
Țîganile, de la REBU,
Plimbă-n scârbă
Târnurile.
Împrăștie gunoaiele
în loc să le adune.
Se fac c'-ar avea de lucru.
Țîgani burtoși
își umplu burdihanurile

cu șaorma!
O, zei! Totul e derizoriu.
Eroii au murit odată
Cu Alexandru Cel Mare,
cu Achile, cu Patrocle!
Au rămas râmele!
Viclenii, *davizii cu praștia...*
Au murit eroii
şi-au rămas *yagozii,*
beginii, kaganovicii,
nikolski, kisingerii,
sorosii și soroseii,
stănculeștii, romanii,
ilieștii – gunoaiele,
gunoaiele ucigașe!

Luni, 2 / oct. 2017, București.

SPĂLAȚII... PE CREIERI

În tramvai, lîngă mine,
Două în haine jegoase!
De vârsta a III-a...
Curbă!
Un tramvai s-a defectat.
Vatmanul ne explică :
„Avem defecțiune la
tramvaiul din față ;
În zece minute
o rezolvăm. Ne
cerem iertare!”
Damele: „Țară de ev
mediu. Țară dă căcat!”
– „Ce dă căcat? Primitivă
de-a dreptu'!”
Rânjesc satisfăcute
Că țara e de «căcat!»
Eu (citeam Ac. Sf.
Ciprian) : „Ce aveți cu
țara? Ce v-a făcut
țara de o batjocoriți?”
– „Hă, hă! Ai fost
dumneata în afară?”
Eu : „Ce legătură are

asta? Da duceți-vă
să vă asasineze
ăia acolo, să vă
pună burka pe
cap și față. Să vi se vadă
doar ochii. Doar
vă veți sătura de «afară!»
Una : „Da, ne ducem
toți. Țară primitivă...
De căcat!”...
Eu: „Da, plecați!
Vă obligă cineva
Să stați în «căcat»?...
Duceți-vă și luați
și pe alții, altele
de aceeași concepție.
Nici o pagubă!”...
Alta : „Ne ducem!
Hă-hă!! Am mai
fost și noi...”
Doamne, chiar că
orice jegos n-are
loc de „țară!”
Islamul o să le
sature pe smintitele
astea de ifose!
Ele abia au de o

merdenea și înjură
țara! Este așa de
grea povara de a
avea țară, că o dăm
altora :
La unguri, țîgani,
musulmani! De
ce să avem grija
„țării?” Se defectează
un tramvai? „Țara e
dă «căcat!»” Se dărâmă
un copac? Țara e
dă «căcat!»
Se produce o furtună?
„Țară dă «căcat!»”
Se bat doi garoi în parc...
„Țară dă «căcat!»” Fură trei
țîgani în Elveția...
„Țară dă «căcat!»”
Ne iau ungurii o școală?
„Drepturile omului...”
Pentru bozgori, evident!
Vine Viktor Orban și cere
Ardealul? „Ungurii
sunt civilizați!”
și România este de
„«căcat!»” Fură

un demnitar?
Normal, „țară dă «căcat!»"
Asasinează un muslim
120 de francezi?
„De ce nu avem și noi
o țară *ca afară?"* Ucide
un dezaxat 60
de inși în SUA?
„Țara cu cea mai avansată
democrație; «să luăm note»!"
Un ciclon mătură
Statul Florida, ucide
100 de persoane,
pagube de 100 milioane
dolari, statul nu mai face față!
„Să luăm note de *democrație* –
de la americani!!" –
râgâie pe sticlă Esca, la
PROTV! O furtună năruie
în Berceni doi copaci
pe o Dacie?
„Țară dă «căcat!»"
Iată o adunătură
de animale ajunse
fără creier, care n-au
altceva de făcut
decât să își facă

țara de baștină
„«căcat!»" Dar,
măi, jeguri *morale,*
curățați-o de „«căcat!»"
de vi se pare că
a ajuns *budă?*
Și-apoi de ce stați
în budă? Mergeți
în SUA să vă
asasineze. Aia
nu e „budă!"
„Democrație!"
„Civilizație!"...
Da', stabiliți-vă-n
Ungaria,
în Arabia Saudită –
jeguri *morale.*
Ce pacoste a ajuns
„libertatea" de a
latră când n-ai
creier. Latri!
Latră și mergi
mai departe.
Că țara e de
„căcat!" Dar, stai
în ea. Iei salar
din ea, pensie

și o batjocorești,
neluând
în seamă că te
autobatjocorești,
biet cîine
fără creier. Ți l-a
luat televizorul
și gazetăria
spurcătoare de
românitate,
fakebukul râios,
jegurile minoritare,
de orice tip,
ponegritoare
de biata Românie
ajunsă hârtie de
șters „căcatul" de
care tot pomeniți ;
„căcați" sunteți
voi – hulitorilor.
Și, în calitate
de „căcați",
cărați-vă unde
vedeți cu ochii!
„Căcaților" nu le
trebuie țară!
Doar „Bude" unde să poată

locui ; este plină
Ungaria, Austria,
Germania, Italia,
Spania, SUA,
Marea Britanie... de ele.
Budă – canal –
atentate, muslim,
homalăi –
ca afară!
Pocni-v-ar trenul
„democrației **ca**
afară!"...
Amin!

Marți, 03/oct. 2017

LUMEA BELITĂ

Colorații – și plimbă
Dosurile ca rățoii.
Pășesc mai mult lateral,
Beau tutun,
Beau bere la pet,
Scuipă, înjură ;
Sunt, cică, oameni.
Femei, trecute bine,
zic, că, ele, când
n-au bani, se
duc – seara – pe
Centură și „să f..." ;
„Că și așa nu se
vede! Mai luăm
și un ban!"
Incredibil!
Moșule, totul e
credibil! Nu te
mira!
Rabdă! Realitatea
nu-i cum o visai
Tu la 18 ani.
Suport-o!
Dar poți? Nu!

Marți, 03 / oct. 2017

RĂUL DIN INIMĂ...

Citesc la Psaltire, la Sf. Evanghelie;
Dar, mintea – i împrăștiată
La gânduri pământești,
La regrete trupești,
La femei despuiate
Ce-și exhibă sexul.
La orgiile pe care nu
le-am făptuit și regret,
că nu le-am împlinit;
Privesc în jos, în troacă,
în mocirlă; ca porcul!
Cerul îmi spune prea
puțin!
Slava deșartă am
poftit-o și-o poftesc.
Răzbunarea pe cei ce
m-au nedreptățit,
ura pe ucigașii
bunicului – pe bestiile
ungurești!
Nu iubesc pe nimeni!
Poate nici pe mine!
Putorile ce ne stăpânesc
mi-au luat băiatul!

Domnul i-a lăsat!
Mântuirea e departe
de sufletul meu.
Nu-mi pot stăpâni
instinctele.
Le-aș dori și vrea
împlinite!
Îmi doresc puterea
Absolută!
Să dispun de viața
și moartea cui vreau!
Să judec și să pedepsesc
cum doresc, când doresc,
Pe cei ce mi se-mpotrivesc.
Voința, concepțiile mele
– Lege pentru toți.
Supunere absolută,
servirea absolută;
Cuvântul meu – legea,
Adevărul și viața!
Virtutea și Eternitatea.
Mă vreau Dumnezeu
și mă comport ca atare,
Deci, sunt după
gândul și pofta
Diavolului!
El se vroia

în locul lui Dumnezeu.
Astfel – Mântuire nu e!
Smerenia e departe
de inima mea...
Domnul s-a îndepărtat de mine
și sufletul meu e deznădăjduit,
revoltat că-i lipsește
Nemurirea, tinerețea veșnică;
Nu mă pot împăca,
nici liniști
Și așa se naște...
Sălbatica dorință de a ucide:
Întîi pe cei ce ne-au
nedreptățit!
Leprele ce ne-au încălecat,
Exploatându-ne:
trupește și duhovnicește!
Da, asta e!
Nu putem ierta...
Cum să ierți ucigașii?

Miercuri, 04 / 10. 2017

ÎN ORAȘUL PUTUROS...

Nu te poți apăra de
gunoiul uman!
„Sî moară măicuța
mè. Sî moară... (!?)"
dacă nu „așa și pe
dincolo"...
„Sî moară copiii mei!
«dacă nu așa și
pe dincolo!»"
Gunoaiele bipede!
Ce cloacă... **adunătura**
de borfași tuciurii!
Turpinitudinea!
Jegurile ce domină
Lumea,
Suboamenii!
Tuburi digestive!
Beau, bagă la burdihan,
înjură, blestemă,
parazitează Pământul
cu vorbele lor putrede,
poluează aerul, apa,
solul, vocabularul... –
viermi de budă!
Și atât!

Joi, 05/10. 2017.

SUNTEM ÎNVINȘI

Ungurașii exultă!
Ne scuipă coji de semințe
în cap!
Ungurașii ăștia jubilează;
orbaniștii victorii zburdă
prin „Erdely".
Din oraș în oraș,
„Inaugurează!"
Amenință!
Promit!
Ne trag de pulpană,
Laudă trădătorii
gen Meleșcanu!
Szijjártó, Semjén,
Kövér... Transilvania
Este a lor...
Hellvig-ul, islamismul,
banda de *pesedei,*
banda de „liberali"
se trage de șireturi
cu ei, se trag unii cu alții!
Revizionismul unguresc
E „provocat de Rusia" (??!!).
Adică de 1.120 de
ani de când ucid

românii, Rusia
i-a stimulat?!
De nu era Rusia la 1849,
bestia ungurească
ucidea toată
suflarea românească
din „Erdély!"
În 1940 – 1944, tot așa...
Bestia ungurească...
Blestemată să fie
Ungurimea –
Această rasă de ucigași
de români.

Vineri, 13/10. 2017.

BLESTEM !...

Blestemați să fie ungurii!
Șapte astfel de bestii,
Instigați de o lepră de bozgoraș
– Korek Kolomann –
l-au asasinat pe 08/11. 1918
– noaptea! – pe
bunicul George!
Bestiile au fost tocmite
de acest ungur corcit,
și de cârciumarul
jidan, din satul Cuiegi.
Au fost pedepsiți
asasinii de statul
Român victorios?!
Nu!...
Astăzi, vipera revizionistă
își înfoaie iarăși
gâtul și-și scoate limbile
otrăvite contra
românilor!
Vipera ungurească
este din ce în ce
mai furioasă
și plină de ură

dispreţuitoare...
Se vede. Şi este,
stăpână în „Erdély!"
Aruncă venin spurcat
Râmele ce ne conduc,
meleşcanii, hellvigii,
iohannisii, dăncilele,
dragnele, orbanii,
băseii postiliesciști
le-au dat rât
bozovicilor şi
Bozgoristanul
orbanist bate
nerăbdător din
copită pentru
„redescălecare..."
I-a „descălecat"
Dracul în pusta
Panoniei, şi-n
mijlocul nostru,
ca o urâtă pedeapsă.
Orban-escu-şi plimbă
copitele prin ţara
noastră mai abitir
ca-n Bozgoristanul propriu.
De fapt, bozgorașul,
e stăpân de facto
al Transilvaniei.

Așteaptă un bun
prilej de asasinate.
Copitații lui, conaționalii,
din „Erdély", plesnesc
de obrăznicie şi de
insulte la adresa
românilor...
Râmele, de la
conducerea României,
Achiesează la
provocările impardonabile
ale bozgorașilor.
Râmele, *meleşcanii,*
hellvigii, iohannisii,
prostituatele politic*e,*
vândute, sau doar
râme, cu suflet
de gelatină,
Râmele ce ne conduc,
Râmele slujitoare
ale „chinezilor",
limacşii, lipitorile
meleşcaniste,
hellvigiste,
iohanniste...
dănciliste,
vexleriste...

Vineri, 13/10. 2017 – 22/04. 18

PLĂCUTUL OCTOMBRIE!...

Păsărelele ciripesc în pomii
din părculeț...
Liceistele beau mahorcă,
Țîganile burdihănoase,
scuipă coji de semințe,
vărsând pe gură
cuvinte putrede.
Vrăbiuțele ciugulesc firimituri
și ne privesc, filosofic,
Cu un singur ochi...
Cred că-și zic :
„Ce-o fi cu bipezii ăștia?
Pufăitori de fum pe gură!"
„Cip=cirip=cip, proștilor!
Vă băgați fum în plămâni,
Cip=cirip=cip!"
Soarele ne încălzește pe toți.
„Cip=cirip=cip!...
Bătrâneilor, babelor,
Boschetarilor, țîganilor...
Cip=cirip=cip!"
Țîganoce cu șuncile
revărsate și burțile,
cu plozi în ele,

pășesc ca rațele,
cu țîganul, la trei pași,
în față...
„Șleamp, șleapt!" –
le plescăie șlapii, de
plastic, în picioare.
N-au griji, n-au
program de serviciu...
Au bani, burți umflate
de mâncarea puturoasă
de la chioșcul muslimului.
Al nomadului e viitorul,
Al burdihanului
de țîgană,
Al muslimului,
Al jegului țîgănesc...
Ura, beliților
Ura!

Marți, 17/oct. 2017.

TIMP POLUAT...

= de discriminare a omului de către om! =

A venit și acestă amărâtă primăvară!
Sunt tot mai posomorît,
Tot mai obosit de ani...
Timpul de azi e tot mai poluat,
Soarele mult mai arzător,
Vântul, seara, tot mai rece,
Ploile tot mai repezi,
Zilele mult, mult mai capricioase!
Luna tot mai roșie,
Stelele tot mai îndepărtate
de orașul condus
de interlopi,
de *băluții* tăietori de pomi,
distrugători de parcuri,
de perdelele verzi din fața blocurilor.
Ne iau trotuarele.
Ne mănâncă anii...
„Să iasă banu'!"
„Să fie parcări!" nu pomi.
„Să vină imigranții!"
„Să incluzionăm rromii!"
„Să combatem antisemitismul!"
„Să combatem discriminarea!"

„Să combatem fanatismul religios!"
„Să combatem nazismul, fascismul,
naționalismul, și lejionarismul"... etc.
„Să construim mari moschei!"
„Să facem educație sexuală!"
„Să amenajăm Bulevardul Olteniței
pentru cât mai multe parcări!"
„haicasepoate!" – zice Băluțî.
„haicasepoate.ro!"
„Tăiați cît mai mulți pomi!"
„Hai, că se poate fără parcuri!"
„Hai, că se poate fără spații verzi!"
„Hai, că puteți respira și noxe!"
„Hai, că se poate fără piețe!"
„Hai, Băluțî *pesedistu'!"*
„Hai, coana Firea – *jurnalizda!"*
„Hai, coana premier!"
„Hai, Vexler, Csaba Asztalos!"
„Hai, Gelu Duminică – antirasistu'!"
„Hai, Alexandru Florian!"
„Hai, rromii! Hai, secuii..."
„Hai, mass-media toxică!"
„Hai, partidele!" de care-or fi.
„Hai, «Societatea civilă!»"
Care „soțietate"? , tovarășe?
Cum, care, domnule?
– Normal, cea „progresistă!" , tovarăși. –
„Hai, și udmr!" și *ceielanți* tovarăși.

(„Tovarăși de drum!" se înțelege.
– Și alți „idioți utili!" – dixit Ulianov!)
„Hai, revenirea grofilor, conților!" etc.
„Hai, austriecii cu «Petromul»!"
„Hai, multinaționalele!"
„Hai, multiculturalii!" și alți „multi!"
„Hai, oricine!"– i contra românilor.
„Hai, ziarul «Odivărul!»"
„Hai, SNAPSA!"
„Hai, facultățile *pă bani!"*
(„Jos antisemitismul!" , tovarăși.
„Jos fascismul!", tovarăși.
„Jos nazismul!" , tovarăși.
„Jos lejionarii!" , tovarăși.
„Jos BOR!" , tovarăși.
„Jos românii!" , tovarăși.)
„Hai, Pleșu, Liiceanu, Pârvulescu,
Mungiu Pippidi, Hellvig, Iohannis!"... etc.
Hai... poluarea de orice tip.
„Traiască Institutul *Vizăl!"*, tovarăși.
„Trăiască CNCD-ul!" , tovarăși.
„Trăiască «discriminarea pozitivă!»", tovarăși.
„Trăiască Wass Albert!" , tovarăși.
„Trăiască LGBTQ+!"-iștii, tovarăși.
„Trăiască «Accept!»" , tovarăși.
– „«accept», ce?" –
„Trăiască afro=asiaticii!" , tovarăși.
„Trăiască muslim!" , tovarăși.

„Trăiască Bronștein!", tovarăși.
„Trăiască și Soros!", tovarăși.
(Era să-l uit, tovarăși)
Trăim vreme și timp poluat,
Irespirabil! ,
De discriminare a omului de către om!
A multor oameni de către unii oameni.
A oamenilor normali de oamenii a-normali,
A multor oameni de către puțini oameni,
A creștinilor de necreștini.
A majoritarilor de minoritari,
A celor pașnici de globaliști
A celor ne-fanatici de fanatici,
A domnilor de către tovarăși,
A celor normali de schizoizi,
A înțelepților de către analfabeți,
A celor ce muncesc de către „asistații sociali!"
A celor religioși de către atei și „liberi cugetători!"
A albilor de către non-albi,
A familiștilor majoritari de către LGBTQ-iști.
Scapă-ne de ei, ele, de toți ăștia, Doamne!

Joi, 16/mai 2018 – Înălțarea Domnului.

SPURCĂCIUNI ! ...

Moto: *„La cimitir! Lua-te-ar pușcăria... să te ia!" (O rroamă către unul din plozi, la Moll – Joi, 17/05. 2018)*

Ori unde te-nvârți...
nu scapi de putergaiul rromesc!
Își plimbă hoiturile,
pline de mâncare și căcat,
printre noi.
Slinoși, butoaie de osânză,
Bat Mall-urile, în plină zi,
La ciordeles-bulles.
Le este străină munca...
Doar îndoparea –
Slănine, pe burtă, șuncile
pe șolduri,
iepureala, cârdul de puradeles!
Păduchioși, păduchioase
în pologul de fuste plisate,
puțind de la kilometri,
plini de *mobile* de mii de euroi,
gipane de sute de mii de euroi,
burdihane-ndopate
din traficarea bietelor romance...
Plagă și ciumă pe spinarea sclavilor

de români!
Sclavii produc,
Rromul consumă,
Se îndoapă!
Face burtă! –
„ți-ai lăsat burtă? –
Spurcăciunile!
Rebuturile umanității,
Rebuturi animale,
Eșuări ale speciei!

Joi, 17/mai, 2018.

NĂLUCA DIN OCHIUL INTERIOR...
= În Amintirea unei năluci =

Mi se tulbură sufletul – periodic –
de amintirea **E**i!
A sveltei Y. ;
cea de acum 49 de ani!
Ce s-a ales de bietele
noastre suflete?
– al meu mai ales – ;
le-au săpat anii,
le-au brăzdat
cu riduri fața,
cu răni inima...
Mai ales la mine.
Deloc la tine, Y. ,
Perechea mea
de suflet! din suflet,
Perechea mea,
De mult dată altuia!
Și uitării celei adânci!
Sabie, cu două tăișuri,
a intrat, de atunci,
în inima mea
și n-a mai ieșit;
și nu ți-a păsat

și nu ți-a păsat!
Și azi, memoria-mi,
este des asaltată de
chipul tău de-atunci.
De năluca ce erai!
Cu ea voi pleca
din această lume...
Dar, oare, de ce aș face-o?
Voi smulge năluca-ți ;
ca pe o buruiană otrăvitoare!
Căci n-am fost demn de Tine,
n-ai fost demnă de Mine!
Și ce urâtă-i azi viața!
Urâtă era și-atunci!
Nu meriți sufletul Meu...
Așa că-ți voi sparge
chipul acela din ochiul Meu,
din sufletul Meu!
Rămîi celui ce te-ai
dat, în această lume
și-n cealaltă,
de-i fi creștină...
De nu, în crezul
în care ești, sau ai fost,
Mergi, acolo, Estero!
Estero!

Duminică, 20/mai 2018

ZEII ALBI...

M-am săturat de scris!
Este o profesie inutilă!
Într-o lume larvară...
Scrisul este un lux inutil!
Demosthenes striga în Deșert;
Atenienii lui, spartanii,
nu erau atenienii, spartanii
lui Leonidas!
Erau umbra acelora;
Erau moluște obosite,
Erau istorie!
Așa cum, romanii lui
Constantin cel Mare
nu erau romanii lui Augustus
sau Hadrian; erau
obosiți și barbarii
germanici le-au luat locul, firesc!
Astfel, azi!
Europenii lui Ludovic al XIV-lea,
Henric al IV-lea nu sunt europenii
lui Macron și Merkel – larvele
de Azi!
Atunci... demult au venit
barbarii germano-traci, albi;

azi vin musulmanii semiți,
colorații africani,
negroteii din copaci; rebuturile
rasiale ocupă locul
blonzilor albi, zeilor albi!
Zei albi, zei albi...
Rău ne-ați apărat,
Ne-ați pierdut!
Locul vostru-l vor lua alți zei,
zei negroizi cu turban pe cap
și șalvari...
Și, deasupra tuturor,
Un kazar cu cipilică!
Praful să se aleagă!
Dacă nu va mai exista
Rasa albă, ce nevoie
mai e de Pământ?
Explodeze!
Dacă nu mai este...
România, români,
explodeze pământul!
Ducă-se!...

Duminică, 17/iun. 2018

ATENȚIE LA ȘACALI...

„Mioriță lae, lae-bucălae";
Lupușorii ungurești
îți sfâșie blana!
Kazarii-ți beau laptele, mănâncă untul!
Țîgani-ți fură lâna,
șacalii internaționaliști ;
îți jupoaie pielea,
îți transează mușchii,
dodoni încrâncenați
îți strâng lațul
în jurul gâtului!
pesedeii, udemereii,
aldenii și „grupul minorităților –
altele decât minoritatea mogyoră –" ,
cu cuțitele îți iau măruntaiele;
vexlerii îți răpesc sufletul cu
legi „anti-mioriță!"
îți sufocă nările să nu mai respiri,
să faci stop cardiac! –
„Mioriță lae, lae – bucălae!"
Ai lațul mogyoro-kazar bine
Strâns în jurul gâtului!
Abia mai respiri!
Ai aer cît dă voie

kazaro – ungurașul!
Când poftesc mușchii lor...
Te sufocă!
E greu, „mioriță – lae, lae – bucălae!" ,
În lațul kazaro – mogioro – țîgănesc!
Te așteaptă „iarba verde!"
Deasupra!
Fă o minune, Doamne, rupe lanțul...
Altfel... – Kaput!

Miercuri, 20/iun. 2018

MOARTEA NĂDEJDII...

Îmi vine să-mi sfâșii carnea
de deznădejdea ce mă apasă,
ce apasă lumea românească –
Europa albă!
Europa sub conducerea jidovilor!
Rasa albă dispare!
Plebea acesta este
complet lipsită de creiere!
Jubilează la împerecherea
ciorilor africane cu femele albe!
„Mulțimea aceasta este
blestemată!" – ziceau
cărturarii și fariseii...
Câtă dreptate aveau!
De la *mulțime...*
Nu există nădejde;
N-au creier!
Și, chiar de au, este
complet pervertit!

✸

În mahala se înmulțesc ciorile!
Combinații afro-româno-rrom!
Va veni vremea când ne vom,
ne vom blestema zilele noastre!

Iubăreții ăștia de ciori...
Își vor plânge copiii
Uciși de afro-negroizi!
Vor plânge!
Vor plânge!
Dac-or mai avea Lacrimi!

Duminică, 8 iulie 2018

AMINTIRI DIN VREMI APUSE

Timpul le macină pe toate;
Ieri erai *djună,* azi babă
plină de ifose.
Nu mai sunt cel ce te plăceam!
Nu mai ești nurlia bălțată la păr!
Zic, azi : De ce m-oi fi uitat la tine?
Privirii de ce ai răspuns?
Ești, azi, plină de răutăți;
un ceva apus ;
Încerci să fii iar cea plină de șarm
Și ești doar o bătrânică
săracă cu duhul!
Ciripești păsărește limbi ce vor
ajunge moarte!
Noi nu mai suntem cei de ieri!
Și, mâine, fi-vom cenușa
de care pasă-i nimănui!
Ce *djună* ai fost, ce *djune* fost-am!
Nu-mi mai spui nimic!
Nu-ți mai sunt o *enigmă!*
Totul s-a lămurit!
Totul s-a tranșat!
Ghilotina a căzut pe gîturile noastre!

Și, tu, măcar înțelegi
că nu mai reprezinți ceva
în câmpul cu maci,
în pădurea de pini și molizi!?
Nu mai miroși a tămâie,
Nu mai miroși a floare de mai ;
Doar a buruiană oarecare
de pe margine de șanț ;
de pe margini de șanț!
Ieri a fost, azi a fost
Ceea ce a fost!
Sau, mai bine, se pare, n-a fost
decât buruiană pe margini de șanț!

Luni, 20/aug. 2018 – Bukarest.

OMUL, O BURUIANĂ?...

... Când se trage linia... ,
Omul e pus într-o ladă de lemn,
băgat în pământ!
Îl acoperă țărâna,
țărâna devine noroi ;
îl devoră gângăniile.
Apoi, treptat, treptat,
buruienile năpădesc
movilița, de țărână afânată,
sub care zac rămășițele lui.
Și, cu vremea, ceea ce a fost,
un om, devine o buruiană;
buruieni, multe buruieni,
pădure de buruieni
acoperite de uitarea
cea veșnică!
– Veșnicia buruienilor!
O, zei! O, zei!
beutori de ambrozie!
O, zei!

Duminică, 16 sep. 2018.

VREMEA MUSLIMILOR ȘI NEGRILOR

= **E** vremea lichidării albilor,
E vremea iar a uciderii de creștini ;
Oricine ucide un creștin alb
e lăudat de „progresiști!"
Să lichidăm Europa ;
E „nazistă", „legionară" –
Creștină!
Alaku Akbar!
Violați, strangulați,
profanați biserici,
iar violați, înjunghiați,
Violați!
– Vremea și timpul
Muslimului și Negrului!
Să lichideze albi, albe ;
Să violeze fetițe ;
Să chinuiască, să umilească !
– Civilizația muslimului
Din grotă !
Grota năpădește planeta,
Jihadul, jihabul, fesul, izmenele albe...
– Uciderea cu pietre,
Lapidarea albelor ;

Muslimul e mare !
Ucideți albi ! –
Dreptul muslimilor !
– ucidere de albi ;
– Viol ! Că, albele
– zice muslimul! – , sunt „curve!”
Banditul muslim !
Luădat de „progresiști !”
Zici „progresiști?” – zici muslim!
Zici neomarxist? – zici iudaism laic.
Muslimii și iudeii nu suportă albi.
Nici ciorile nu-i suportă !
Dar, albii trebuie să-i întrețină ;
să le ofere *„fetiț!”*
Negroidul e un mare...
degustător de albe!
Deci, organizați operațiunea ...
„Albe pentru negroid!”
Pentru că albii sunt „naziști!”
Așa au decretat iudeii !
Iudeii e „neam sfânt!”
Dixit!
Și și-au salvat hoitul ;
Că n-au suflet...
Îs făcuți din lut!
Așa scrie în „Tora” !
Din lut sunt și-n lut se-ntorc !

Lut sunt!
Albii, creștini, au suflet ;
De aceea-s „naziști!”
Trebuie exterminați...
Cine are suflet... e... „nazist!”
E blond și cu ochi albaștri?
Da! Deci... e „nazist!”
Iudeii, negrii și muslimii...
Turbează când văd...
un blond cu ochii albaștrii.
Și se și reped să-l ucidă. E „demon!”
Așa decretează iudeii! Și negroizii!
Așa-i ziceau și lui Iisus :
„Ai demon! Cine caută să te omoare?”
Și L-au răstignit!
Așa cu albii !
Demonii, fiind negri,
Iudeii au inversat realitatea, valorile.
Ei, și, după ei, muslimii,
inversează realitatea
după bunul lor plac.
Zici, muslim? – zici drac!
Zici iudeu? – zici drac!
Zici negru? – zici canibal!

Marți, 2 august 2019

VREMEA HOMALĂILOR...

A sosit timpul!
Timpul decerebraților,
Timpul limbistelor,
Timpul tatuaților,
Timpul „genului fluid!”
Timpul când balamucul
este pe stradă...
și omul normal la balamuc,
E timpul demenței islamiste
promovată de papi, pastori albi,
E timpul femeilor preoți,
E timpul ciorilor!
E timpul când albului
îi este ciudă că-i alb!
E vremea nebuniei generale!
Poezia a murit!
S-a instaurat domnia
curului evreesc...
Cine pupă cur evreesc
capătă păpică!
Cine refuză... e... „antisemit!”
Și moare de foame...
Închinați-vă curului
jidovesc asortat cu

cur de negru și muslim...
O plăcere la pupat!
S-a instaurat
Bandistismul universal
Uraaa!...

Sâmbătă, 22/06. 2019

LICHIDATORII...

A sosit vremea lichidatorilor!
Animalele cuvântătoare
trebuie stârpite!
Călăii fără epoleți,
De profesii diverse,
Oferă soluții : hrană otrăvită,
produse modificate genetic,
droguri, medicamente
care te îmbolnăvesc,
noxe, ape poluate,
defrișări de păduri,
pesticide ucigătoare
de albine,
invazia de plasticuri.
Vicii : droguri, alcooluri
toxice, răcoritoare toxice,
homalăi, lesby, zoo,
pedo, dereglări hormonale,
vitezomani, boli sexuale,
modificări climatologice, teroare
psihică, divertisment.
TV, crime, filme cu crime,
vitezomani... vaccinuri,
obezitate produsă de mâncare,

stres mediatic,
stimulat de poluare sonoră,
bombardament sonic, fonic,
impozite ruinătoare,
taxe, dobânzi, rate, facturi,
depalasări de populații,
amestecul civilizației albilor
cu semisălbatici,
atacuri muslim contra
creștini, incendieri de biserici,
profanări de altare creștine,
feminism exacerbat, prostituție,
domnia interlopilor fără frontiere!
Și câte și mai câte!
Toate... opera criminalilor
titrați, apărați de conturi,
funcții, buncăre, castele fortificate,
Clădiri superpăzite...
de liote de paznici înarmați,
magistrați superplătiți, medici
superspecializați,
slugi superplătite
– Piramida cu baza ca o lespede
Pe umerii unei gloate
decerebralizate de iluminații
aflați *în vârful unghiului...*

joi, 11/07. 2019

O ERĂ-N PARC !

Ora 12^{00} : Caut un loc
pe bancă în părculeț.
Sunt șase bănci :
Două la soare,
Trei la umbră, una semi...
Dau să mă așez pe una...
la umbră!
Mi-o suflă o blondină ;
Blondina se pune pe
mâncat cipsuri și pe
butonat telefon.
Mestecă și butonează!
Bea apă, iar butonează ;
Butonează, mestecă ;
Butonează, mestecă!
Pe cealaltă, un țânc
Bagă coca ; butonează
telefon conectat la urechi.
Lângă un moș... n-am poftă!
Stau la soare! Cît rezist !...
Pe trotuarul alăturat
patrulează trecători :
– tipi în budigăi și tricouri :
tatuați pe brațe, picioare,

piept, tipe în șpilhozen ;
tatuate la ceafă, pe
umeri, tunse haios.
O lume deșelată,
șleampătă, a-elegantă ;
zurlie !
Ceva între boschetari
și fugiți de la balamuc.
85% sunt cu telefonul
la butonat sau la urechi ;
bărbați tunși pe jumate
de cap, cu coadă,
meșă, moț în vârf
de cap, fetele la fel.
Iată și o ciurdă de muslimi
și muslime
– Colorați sau arămii.
Ei, la cinci pași de...
de consoarte încotoșmănate
(37^{0}C la umbră!)
în trei rânduri de țoale ;
șalvari colorați,
baticuri bine legate de
nu li se vede gâtul, ceafa,
capul, bărbia. Pute-n
urma lor a sudoare...
Ce lume, ce lume.

Unii, sumar îmbrăcați,
Altele, cu trei rânduri
de țoale vara pe ele.
Nici nu vreau să gândesc
ce-or face astea de le
prinde pântecăraia?
E ceva sinistru !
Chiar ajungând la *toilete.*
Sunt din „religia păcii!"
Doamne, ce pedeapsă
Și-a tras Europa pe ea !
Unele-și arată p...
Ailalte se acoperă din
creștet la talpă
cu cinci rânduri de țoale !
Unele... put a deodorant,
Altele a duhoare,
haine-ncinse !
Ți-e și groază să te aproprii
la zece pași de ele. Par momîi !
Ceva din secolul VII...
Provoacă spaimă !
Oripilează privirea !
Sfidează timpul !
Frizează demența...
În secolul XXI al mileniului III.

Te-ntrebi ce-i în capul
acestor femei venite
din adâncul întunecat
al sălbăticiei celei
mai absurde !
Înnebunești doar privindu-le !
Europa se autodistruge
într-o veselie
satanică...

sâmbătă, 13/07. 2019

PUPĂTORII ȘI PUPĂTOARELE BOCANCILOR NEGROIZILOR

În SUA, albii și albele...
țucă bocancii negrilor
– Noua rasă superioară : Urangutanii!
Ciorile, cu ghiulurile pe degete,
întind bocancul la botul albelor!
Albele – frumoasele planetei – , n șpilhozen,
țucă! mânca-ț-aș! „dick" de negroid...
Altele, cu penisuri negre de cauciuc în mâini,
defilează! , agitându-le deasupra capetelor.
Alte albe se oferă să sugă „dick"-ul negrilor.
Haite de „progresiști" și „progresiste", de
anti-albi, dărâmă statuile albilor,
ale personalităților istoriei albilor ;
le aruncă-n râurile din preajmă ;
negroizi-gorile linșează pe străzi albi și albe ;
cu graffíti mâzgălesc clădirile istorice.
Viața urangutanilor negri, contează!...
Viața albilor trebuie suprimată!
Black power – Puterea urangutanilor!
Black power stă în *dick-ul* de negru!
Ura! Onor la negru! Onor, negrilor!
Tov. Bronștein ar fi mândru de voi!
Trăiască tov. Bronștein! tov. Sverdlov,

tov. Lukács, Clara Zetkin, H. Marcuse,
Fromm Erich, György Schwartz, Luther King,
Iakov Iurovsky, Moise Uritsky, Yagoda ;
Open sosaiety! Gay, gendery, balamucul!
Trăiască balamucul cotidian, „normal"
– „America normală!" ar zice un „progresist"
în funcție – neam de-al negroidei Merckel!
– Vodă sparanghel și „pretinu"!
Ludocovid 19! și tov. Arahat – muslim!
Ura, ura, ura! – onor la general!
Pocni-v-ar trenul pe toți...

Duminică, 14 iunie 2020.

SUPRIMARE...

Aș voii să mă pot suprima fizic
Și-apoi să Înviez...
Pentru a trăi veșnic ;
De fapt, dorim să fim,
să facem ce nu putem...
E imposibil să trăiești,
E imposibil să vrei să mori !
Nu vreau să mor !
și poți muri de necazul
că nu vrei să mori !
Că nu te poți împotrivi
Morții!
Că n-o poți ocoli !
Că orice vei face...
O vei întâlni !
Și te va trece *dincolo !*
Nu poți evada de pe Pământ !
Și din lanțurile morții !
Ești la Pușcărie !
Ești pușcăriaș !
Asta ești! , amice !

Miercuri, 24 iunie 2020

PSIHOPAȚII CE NE CONDUC !...

iohannisii, orbanii, hellvigii, aureștii,
ciolacii, florienii, arafații, turcanele...
ne-au pus lațul!
Tartorul musulman
– arafatul, doftorașii,
presa belită,
hrănită din bani publici,
dansează cu covidul 19
de gât!
esce, gîdei, odivărul,
promptereiste, *antene*
chiloțare...
au covidul 19
atârnat de limbă...
și terorizează...
plebea, speriată de
bomba virusoidă...
Beli-v-ar microbul
pe toți teroriștii ăștia
jugăniți!

sâmbătă, 08 august 2020

CUUUŢULE!...” (*)

•► ora 9^{00} (8^{00} în realitate). Bat clopotele bisericii din deal. Începe „Utrenia”. În biserică, doar preotul şi „citeţul”...

•► ora 9^{50}: Apare primul enoriaş – „poietu'!”, „astrologu'!”, „ziaristu'!”, „ciăla gi la Bucurereşci!” Poetul dă mâna cu preotul şi cu „citeţul” şi zice : „Dumnezeu, să ierte păcatele!”

•► ora 10^{30}: Apare primul „farmer” după „poiet”, „bàci Iliuţă”! „Bàci Iliuţă” se aproprie, conspirativ, pe la spate, şi-l tulbură pe „poiet”, şoptind complice: „Dumnezo, să ierce pacacile!” şi întinde mâna „poietului!”

Când face acestea pe faţă i se întinde un zâmbet vesel, ironic-dispreţuitor şi amabil în acelaşi timp.

•► ora 10^{55}: Încep să apară tot mai mulţi *farmeri* şi *farmeriţe.* Coboară – înainte de a intra în Sf. Lăcaş – din maşini şi intră în biserică; vorbesc. Preotul, încă de pe la 10^{40}, pomeneşte numele celor ce au dat pomelnice pentru tot anul : Vii, apoi adormiţi. Este înainte de „Heruvic”. Lista e lungă. Aceasta îi ocupă circa 25 de minute.

•► ora 11^{15} – 11^{20}: Preotul a ajuns la „Ieşirea cu Sfintele Daruri”! Acum e în toi

vânzoleala. Tot mai mulţi enoriaşi şi enoriaşe se bulucesc pe uşile bisericii.

Îmbrăcaţi ca nişte ţărani semioreşenizaţi ; excepţie făcând femeile trecute de 55 de ani.

•► ora 11^{20} : Preotul iese cu „Sfintele Daruri”; cârstnicul trage clopoţelul („zângalău'!”); toţi îngenunchează; maşinal!

•► ora 11^{30} : Încă mai vin enoriaşi şi enoriaşe; preotul a ajuns la *Cheredeu* (Citirea *Crezului* de „citeţ”). „Citeţul”, citeşte „Crezul”! Credincioşii se ridică în picioare, cu ochii la răsărit.

•► ora 11^{35}: Se invocă de către preot „Pogorârea Sfântului Duh”; se ajunge la „Ale Tale” (în fine, nu se mai vorbeşte două-trei minute). Se clopoţeşte! Se îngenunchează.

•► ora 11^{40} : Preotul n-are copil pentru miruirea enoriaşilor şi enoriaşelor. O face el. „Poietul” este revoltat. „Cum e posibil, zice el, ca să se facă miruirea în timpul „Epiclezei”? Cum să se provoace o asemenea vânzoleală?”

•► ora 11^{50} : Preotul ţine „predica”. Şuşotelile nu se mai opresc. Preotul o citeşte – predica – de pe nişte foi format A_5 , caligrafic scrise de mână. „Poietul” ascultă atent, contabilizând erorile istorice înserate de preot în predică.

•► ora 12^{05} : Epitropul iese cu „tasul” („taneriu'!”, „talgerul”). *Farmerii şi farmeriţele*

pun în talger bancnote de câte un leu sau monede de 50 de bani.

•► ora 12^{10} – 12^{15} : Slujba s-a terminat. *Farmerii* şi consoartele urcă în maşini de provenienţă occidentală, demarează şi se întorc „la domiţiliu!" „Poietul" se întoarce, perpedes, la casa lui, complet întors pe dos ; nu mai înţelege nimic din viaţa aceasta.

•► ora 17^{50} : „Cuuuţule!... Hî, mă, bace-l drace..." – se aude vocea lui L. şi în acelaşi timp se distinge şi un „zdâp!" cu o bucată de lemn în animal. Porcul scoate un „guiţ" scurt şi o ia speriat la picior din faţa porţii casei individului.

•► ora 18^{30} : „Libaahaa! Bată-ce zâua gi astâz'! Da, du-ce gi aci, treznească-ce Dumnezo! Libaaaha, libaaha!" L. şi consoarta gonesc gâştele peste gârlă, către casa „poietului". „Poietul" aşteaptă să treacă ciurda; să nu se balege la doi paşi de intrarea casei.

•► ora 18^{50} : Ciurda e la fântână ; vacile – care vor! – beau apă : „Ho, na-a-na, vaca dracului!" – ciurdarul. Vacile se bulucesc pe lângă casele înşirate pe lângă micul imaş, fâşia de izlaz ce le străjuieşte, lată de nici 40 de m. „Poietu'!" e în faţa porţii. I-ar strânge de gât : pe văcari, vecini, L. şi alţi *farmeri* nespălaţi la suflet. Vacile trag vânturi zgomotoase, se balegă, urinează crăcănându-şi picioarele din spate, mugesc. „Să nu treacă valea!" strigă văcarul

prim la văcarul secund. Secundul se aţine la vale, bulucind vacile spre gardurile ce împrejmuiesc grădina şi casa „poietului" ; pe lângă casa lu' L. n-au voie („Numa pa ginclo!" porunceşte consoarta).

•► ora 19^{20}: Ciurda a trecut. Au rămas baligile şi gâştele. „Gaaa-ga, gaaa-ga! gaaa-ga!" îşi strigă ele ne–mulţumirile („gâgalesc!" zice consoarta lu' L.). Gânsacii sâsâie furioşi spre nepoftiţi numai de ei văzuţi. L. a scos porcii la mâncat nuci şi prune „gi pa izlaz!" Adică de la pomii vecinilor. După dictonul răsturnat: *ce ţie nu-ţi place... fă-i aproapelui!*

Gâştele şi raţele nu se grăbesc să plece spre ogeacurile lor. Au mai rămas, totuşi ceva minute, „să strâge – a toamnă!" Un fel de „gaaaa!" prelung şi trist.

•► ora 19^{30} : Se lasă ceaţa serii. Curând se vor auzi din pomii semidesfrunziţi strigătele neliniştitoare ale cucuvelelor („buha-buha!") : „Peuc!" i se pare „poietului" că zic. „Peuc!", „cucuveau!", „cucuveau!" Noaptea s-aşterne, şoarecii chiţăie prin găurile podului casei, „miorlaaau", „miorlaaau!" îşi clamează necazul cotoiul, în călduri, al vecinei... „Cucuveau, cucuveau! Peuc, peuc!"... Buha-buha...

•► ora 20^{10} : „Coči-na(*), coči-na, aibă-ce dracu'!" L., închide porcii în cocină. S-a întunecat deja!

●► ora 20^{15} : Noaptea s-a instalat deja peste satul de munte...

aug. – sept. 2014 – Cuiegi.

✸

(*) „cuţule" – porcule, pleacă de aici sau vino aici ; după ton. La chemare pentru a veni acasă, de regulă, se zice: „cuţi, cuţi, cuţi!"

(*) „coči-na": „intră-n cocină!"

(*) „liba!" : „gâsca!" [ungurism ; („gâscă, pleacă de aici!")]

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr.* 7-10 (202-205)/2014, pg. 3, 16 **semnat Spiritus RECTOR]**

ADDÉNDA

Sinistrele figuri ale leninimului şi post – leninismului

În tinereţea mea, în copilărie, pe pereţi, în şcoli, Cămine Culturale, Primării, săli de cultură, biblioteci, coridoare ale instituţiilor publice, erau atârnate portretele intemeietorilor şi conducătorilor statului sovietic sau – la noi – statului român : Marx, Engels, Lenin – Stalin erau suprazeii, și ne înfricoşau copilăria şi primele patru clase primare. Celor de mai sus li se adăugau portretele lui Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Chivu Stoica, evident Dej, Ana Pauker, Alexandru Moghioroş sau chiar tot Comitetul Politic sau cum se mai numea el. Portretele lor ne priveau severe, urâte, din spatele catedrei profesorului sau profesoarei. Pe coridorul şcolii, într-un anume loc, era „Colţul eroilor clasei muncitoare". Aici, alte portrete ; mai mici. Cei portretizaţi luptaseră, fie „contra fascismului", fie în „războiul civil din Spania", fie „contra imperialismului burghezo-moşieresc român" (adică, pentru dezmembrarea României). Aici tronau portretele Doncăi Simo, Ocika Tereza, Janoş Herback, Bella Brainer, Vasile Roaită, Constantin David, Pavel Tkacenco, Haia Lifşiţ, Walter Roman, Filimon Sârbu, Ilie Pintilie etc. Şi

de portretele ăstora ne era frică – nouă elevilor. Cel mai comod lucru şi nedăunător, observasem noi elevii, era să ignorăm aceste portrete, să ne abţinem de la orice comentariu pe marginea existenţei lor pe pereţi, să ne ferim să le mâzgălim, căci părinţii ne instruiseră că de o facem riscăm să-i „băgăm" pe ei la „ţuhaus!". Noi să ne facem „proşti!" Să trecem pe lângă ele ca şi cum ar face parte cotidianul nostru, dar să nu ne oprim spre a le da atenţie, aşa ca şi cum am trece pe lângă sălciile sau plopii din curtea şcolii. Fructe, acest soi de pomi nu aveau; aşa că nu prezentau interes, nici dezinteres. *Deci: să fim fireşti!* Aşa parcă, fără să ne-o spună direct, asta ne sugestionau părinţii. Aşa ne, ne-am şi comportat de-a lungul întregii noastre copilării, adolescenţe şi tinereţi. Figurile ăstora, totuşi, ni s-au imprimat în memorie ca spaime apocaliptice. Răspândeau ceva neplăcut, ceva neliniştitor; erau urâte. Ceva demonicesc. După o perioadă au fost multe îndepărtate. Rămânseseră doar unele : Dej, Stoica, Ceauşescu, Trofin, Drăghici, alţi de din ăştia. Nici ăştia nu erau mai breji. Parcă ne „tolerau!" Îi „toleram!" Parcă nu mai erau aşa dezumanizaţi... A venit 1990 şi cu anul acesta – după arderea şi batjocorirea portretelor lui Nicolae Ceauşescu şi Elena Ceauşescu – aşa zisa „libertate". Anarhia dirijată de sus de noii „idoli": Ilici, Roman,

Voican, Brucan, Militaru, Stănculescu, Măgurici, unul Ionel etc. Ăştia nu erau „severi", rânjeau sinistru .

Dar, plebea scăpată în trifoi nu sesiza. Lor li se alăturară ciudaţii conducători ai ungurilor din România. Domokos Geza, Bella Marko, Frunda G. , Verestóy Attila, Laszlo Tokes etc. Apoi, „societatea civilă": monstruoasele figuri gen Pippidi, „gedeseii" etc. Insinuarea ăstora în viaţa noastră nu a fost gen Donca Simo sau Haia Lifşiţ. Nu! *Florienii* epocii „obsedantului deceniu" ni se insinuau în conştiinţele noastre tinere cu brutalitate, ne urecheau, ne agresau în mod direct.

Dar ăia ni se par azi un fleac faţă de ce ni se întâmplă cu noii bolşevici de după asasinarea din 1989 a lui Nicolae Ceauşescu. Pe o parte... distrugerea avuţiei naţionale prin trecerea ei, pe toate căile, din patrimoniul naţional în cel particular (al unor particulari), pe cealaltă, îndemn la emigrarea specialiştilor, a tinerilor calificaţi, apţi de muncă şi, totul, ardeiat cu batjocorirea mediatică a românilor ca neam. Nu e mândrie – clamau noii bolşevici – să fii român, *e ruşine!* De ce anume e? Că aşa vrea mass-media neobolşevic-sorosită şi serviciile secrete ale Ungariei, Rusiei, UE etc.

Desigur, interpuşii îşi joacă rolul lor aici. Adică influenţare de aşa-zisa „opinie publică!"

Dar acest lucru nu era suficient. Trebuiau mijloace pentru a se realiza „enfluența". Trebuiau pentru asta posturi de tembeliziune, posturi care să dea pe ecrane, să popularizeze fapte abominabile săvârșite de unii cetățeni „români". Așa, că, violatori (violuri), crime, accidente de tot felul, hoți, dame de consum, șmenari, șpăgari, invadară ecranele. Poporul ignorant căsca gura la ponegritorii („jurnaliștii", deh!) de români, privea la „luptele" țiganului (rromului) cu realitatea și da din cap și zicea: „Da, mă, uite așa e! Zice la *tembelizor* madam Xulesca!" Numai că nu era tocmai așa! Ăstora le urmară derbedeii de „opinie" veniți din Occidentul complet pervertit în căutare de „lucruri originale", „de inedit!" Găsiră repede „originalitatea"! Țiganii („rromii!") din România, ungurii cei veșnic „persecutați" de la 1918 încoace (când, ei, de fapt, erau privilegiații României) și, ce mai, conchiseră occidentalii – în ton cu propaganda ungurească, milenară de data asta – că, de fapt, românii sunt „țiganii!" Dar, ce sunt „țiganii", dacă românii nu-s ceea ce ei înșiși zic că sunt – români? Ei bine – ziseră la unison „jurnaliștii" de aiurea și din biata Românie și chiar statul român – țiganii-s **rromi** (apoi numai **romi**) și, de fapt, sunt „romanians", români, limba e „romanians" și astfel, prin acest hocus-pocus, românii dispărură din istorie și din

Europa și deveniră roma-nians. Adică, nomazi care n-au de fapt țară, odată ce au venit din India aici. Evreii – unii, desigur – descoperiră că ei erau aici de pe vremea lui Burebista, deci de drept, din moment ce noi suntem „latini" veniți cu Traian, țara e a lor pentru că au precedat „formarea poporului român"...

Așa că, pe față, pe sub mână, alogenii și extra-teritorialii României, „investitorii strategici", tot soiul de grofi, conți, baroni și nemeși unguri, ne jefuiră de păduri, petrol, pământuri, clădiri publice, fabrici, bănci, mine, flotă, forță de muncă pregătită superior, de fete frumoase, hoteluri, bogății de orice natură. Toate astea concomitent cu demonizarea noastră ca neam, demonizarea istoriei noastre și a personalităților cultural-istorice, a valorilor cinstite de noi. Ba scoaseră din joben un leș fudul, sau ce-o fi el, care ne catalogă de-a dreptul „fecale" și cu „inimi ca un cur". Credeți că-l trase de urechi cineva, îl băgă la bașcă pentru propovăduire de ură națională, rasială să zicem? Aș! I se oferiră funcții și sinecuri... Deci, e adevărat! Când cineva te numește „fecală"! și tu-l onorezi, cu demnități recunoști, prin asta, că, da, ești așa ceva. Suntem „fecale" și „cururi" din moment ce, cel ce ne numește ca neam așa, este răsplătit regește de statul „fecalei" și „cururilor". Problema și mai gravă este că, cel ce ne numește astfel, se coboară până

acolo încât acceptă să fie domn peste *fecale* (recte, șef la ICR). Incredibil! Văzând, tovarășii, că merge, (că doar tovarășul Hrușciov ne numise și el „mămăligari" și „țigani"! De parcă este o mare rușine să mănânci pâine din făină de porumb, dar să bei votcă până cazi sub masă și să mănânci pisat de hrișcă este nobil) ieși la înaintare acuzatorul de „holocaust" – mincinosul și, desigur, „justițiarul" Ilie Nevăstuică. Acesta, pe lângă respect, pretinse și mangoți, muzeu, legi contra *rumanilor,* cenușă-n cap, zile omagiale, și, ultimul pe listă, un „institut național pentru studierea holocaustului din România", îndoctrinare antiromânească în școli. Tot tacâmul! , vorba golanilor. Nevăstuică obținu „tot takâmul"! De atunci, de când Nevăstuică și Ilici decretară „holokaustul", românul servește „tot takâmul" oricui este dispus să-i dea și se autoumilește pe sine, se demonizează pentru a fi pe placul javrelor neoleniniste ajunse iarăși la butoane. Nu doar slugă s-a făcut – cu ajutorul neprecupețit al președinților postdecembriști și partidelor ce s-au perindat de 27 de ani și mai bine – , ci sclav de-a dreptul. Sclav la galera terciului multirasial și multicultural. Sclav ce-și plătește cu asupră de măsură sclavia, condiția de sclav la banda de neoleniniști ce-l consideră „fecală"! Stâpânul de sclavi din antichitate îi asigura sclavului („slugii"! Vezi câtă grijă avea Cornelie sutașul de sluga lui. Îl ruga cu mare umilință pe Iisus să-i vindece sluga

care zace greu bolnav) hrana, casa, îmbrăcămintea și dacă-l servea bine îl ajuta să devină *libert,* și cetățean bogat. „Capitalistul sălbatic" („capitalismul de cumetrie" după cugetarea unui neoleninist clasic în viață), „capitalismul sălbatec" (de diverse etnii, dar una privilegiată) nu oferă nimic. Casa ți-o cumperi din ce aruncă, de nevoie, capitalistul sălbatic, hrana la fel, îmbrăcămintea la fel, calificarea o plătești, familie n-ai; că n-ai timp de ea, casa (apartamentul de tip celulă, cușcă) o plătești toată viața, de ai norocul să nu dea boala-n tine; de se întâmplă, ți-o ia banca (tot în proprietatea „capitalistului sălbatic") și mori pe dunga canalului etc. Le știți domniile voastre.

Astea ne-o făcură urmașii de sânge sau numai de idei a celor ce ne speriau din portretele lor atârnate prin școli. Adică: *iliești, patapievici, constantinești, pârvulești, băsei, tericeni, tismenițki, fazekași, kyrali, tokesi, brucani, newlanderi, marko-beli, hunori, florieni, veineri, moses-roseni, iohannisi, pleși, pippidi-și, sabin-ghermani* et tuti quanti...

✷► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 4-7(235-238)/2017, pag. 1 și nr. 8-10 (239-241)2017 ; pag. 1 și 2 ; semnat Nicu IONESCU]*

SĂ ÎNCETĂM A DEZNĂDĂJDUI ȘI A NE PONEGRI CA NAȚIE. SĂ NE AUTOÎNCURAJĂM.

Românii au fost învățați de dușmani să se autoponegrească, autoînjosească, umilească, să cultive autodescurajarea, autodemonizarea. De unde toate astea? Cum de s-a ajuns aici? Încă din Vechiul Testament se practică acest război imagologic. Când evreii au trecut la cucerirea Caananului au și întrebuințat această metodă de demonizare a adversarului. Au practicat-o și grecii, romanii, apoi popoarele nomade, care au cucerit băștinașii Europei. Supusului, învinsului, i s-a inculcat ideea, complexul psihologic, că este ființă inferioară bună doar de a executa muncile inferioare în folosul învingătorului, învingătror ce-și atribuia toate virtuțile, iar defectele de care însuși suferea le transfera supusului. Cum armele și cronicarii aparțineau învingătorului, normal consemnarea ponegrelilor despre învins o făcea tot el. Cu timpul, supusul s-a mancurtizat – ca să folosesc un termen actual intrat în vocabularul gazetăresc, altfel vechi de secole – și a început el însuși să se autodemonizeze. Asta s-a petrecut cu cel mai vechi dintre popoarele Europei – românii (recte, traco-daco-scito-goții). Cei care au contribuit cu

asupra măsură la distrugerea imagologică a românilor au fost ungurii, sașii, austriecii, sârbii, mai târziu rușii și, mai în contemporaneitate, mass-media internaționalist-stângistă aflată în mâna unei minorități superbogate. Ungurii, sașii și sârbii au pus bazele și românii le-au dat ajutorul. Așa s-a ajuns la absurda situație că românul se autocaracterizează pe sine ca fiind „hoț", „leneș", „incapabil să se conducă", „fără cultură", „primitiv", demn de „a nu mai locui în propria țară", de a se oferi de bună voie să fie „condus de străini", de a-și vinde pe nimic sau de a oferii gratuit bogățiile, țara „străinilor" etc. Trebuie să încetăm pentru totdeauna a mai face jocul celor ce ne vreau dispăruți din istorie. Nu suntem mai ticăloși ca alții, ca cei ce ne-au cotropit sau ni s-au urcat în cap ca șefi. Emil Cioran scria în „Schimbarea la față a României" că nu există popor mai predispus în a se autobatjocori ca românii. Se ponegresc cu voluptate. Își însușesc cu plăcere orice epitet insultător zis de dușmani și își adaugă ei înșiși noi acuze și vicii, defecte. Care popor ar fi suportat să fie caracterizat de un minoritar ca având „inima ca un cur" sau că este „fecală". Să-i fi spus unui mahomedan ca are „inima ca un cur"... Cred că realizați ce i s-ar fi întâmplat ipochimenului. De mult ar fi la „loc cu verdeață!"

Mai nou, este demonizată cu voluptate de mass-media „corectă" rasa albă în totalitate și credința ei creștină. Și se vede cu ochiul liber că rasa albă și-a însușit psihologia românului. Adică, se autovictimizează, se urăște pe sine și așa, ca și românul, se autoponegrește spre deliciul afro-semiților muslim. Păi dacă tu te consideri și accepți să fii numit „fecală" ce să aștepți de la dușman, de la invadator? Invadatorul te poate invada în diverse forme: cu sabia, cu banul, cu viciile, infiltrându-se pașnic, ca salahor, ca propagandist religios, ca propagandist de diverse ideologii degradante și distrugătoare a tradițiilor locului, ca răpitor al femelelor băștinașului (cazul africanului negroid sau muslim), ca aducător de boli grave, ca asasin și terorist, fanatic religios, stângist incurabil, asasin biologic, asasin economic etc. Formele de luptă ale invadatorului, ale nomadului parazit sunt de o diversitate inimaginabilă iar locuitorul băștinaș nici nu și le imaginează, nu le poate concepe. Îmi vine în minte iar Vechiul Testament când Josua trimite spioni în țara pe care vrea s-o cucerească și aceștia se întorc și-i spun că locuitorii acelor locuri sunt „pașnici" „și a intrat spaima în ei" și nu-s războinici și au de toate de-ale gurii și sunt ușor de supus pentru că nici nu se gândec că cineva ar putea veni cu război și gânduri perfide

asupra lor. Elementul psiho joacă un rol însemnat în descurajarea adversarului, a celui vizat spre a fi supus. Să mai dau un exemplu. Pe toate canalele de difuzare de informații și comentarii, românul este prezentat ca „blând" și „ospitalier" și „pașnic" cu minoritarii și străinii. În schimb, aceleași mijloace și aceiași comentatori se întrec în a ne prezenta pe aceeași români ca pe niște bestii nespălate, criminale, pline de cele mai de neînchipuit, păcate și tare fizice și psihice, numai bune de a fi, dacă nu exterminate, băgate în țarcuri conduse de străini, străini, care, altă treabă și grijă nu au decât aceea de a conduce și lucra pentru noi cei „garați" în țarcuri bine păzite.

Fraților, proiecte politice, demografice, de neam, de rasă, de afaceri nu există în mod dezinteresat, moral. Nu există invadator generos cu cel invadat, nu există afacerist și bancher venit la făcut milostenii, ci la cucerire. Și cuceritorul se folsește de toate mijloacele pentru a învinge – chiar și pașnice dacă i se permite. Sunt cele mai avantajoase.

✷►*[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 11-12 (242-243) pag. 1 și 17, semnat Nicu IONESCU]*

(ROMÂN VERSUS MINORITAR)

„Ceea ce un neromân primește de la staul național român doar într-un singur an, un român din jurul granițelor sau din diaspora primește abia în 78 de ani, într-o viață de om."

„Bugetul României în 2017. Minoritarii din țară și Românii de pretutindeni. Disproporții strigătoare la cer. Circa 1,5 milioane de etnici alogeni au beneficiat de 105 milioane lei noi, în timp ce 12 milioane de români de peste hotare au beneficiat de doar opt mil. lei noi. Astfel, statistic, un etnic neromân din România a primit de la stat, în medie, 52,5 lei noi, iar un etnic român de peste hotare (din comunitățile istorice și din diaspora) – doar 0,66 lei noi. Raportul dintre nivelul de finanțare de către statul român a etnicilor neromâni din cuprinsul său, pe de o parte, și a etnicilor români de peste hotare, pe de altă parte, este de peste 78 la 1, în favoarea neromânilor din România. Din păcate, este de 78 de ori mai avantajos financiar și mai prestigios să fii neromân în România, decât român de peste hotare sau din diaspora. Adică, ceea ce un neromân primește de la satul național român doar într-un singur an, un român din jurul granițelor sau din diaspora primește abia în 78 de ani, într-o viață de om." [Blog] (**Vlad CUBREACOV**)

✸

●►**[Comentariu - NI]** Statul României este un stat antiromânesc din construcție, este un stat exploatator al elementului românesc în favoarea oricui. Statul ungar – de pildă – sprijină pe toate căile dezvoltarea elementului etnic unguresc. Mai ales pe cel aflat în afara granițelor acestui stat. Statul român – prin cei ajunși la conducerea lui – se dezice de românii din jurul granițelor. De cei din Serbia, Ukraina, Bulgaria, Grecia, Albania și, respectiv, de cei răspândiți în cele patru puncte cardinale. În schimb, promovează negrese în costume naționale românești, africani de religie musulmană, emisiuni lacrimogene à la Andreea Marin, cea care aducea negri din Africa la întâlniri cu românce ploditoare cu africani de culoare. Ceva de domeniul absurdului. Aferim, gyaur, placut bre!

Statul „român" actual îndeamnă românii să emigreze, dar cere, în schimb, *aducerea* în locul acestora de „muncitori străini"... Nu se străduiește să construiască mijloace de producție și să-i readucă pe românii plecați în țară. Prin mass-media „progresistă" aservită lui și intereselor oculte bineștiute este un promotor asiduu al depopulării prin orice mijloace a țării de elementul românesc (îndemn la emigrare, căsătorii homo, vacinuri provocatoare de

sterilitate, alimente otrăvite aduse din UE, cereale modificate genetic, carne din animale crescute cu hormoni, fructe și legume saturate cu pesticide și iradiate pentru a rezista cît mai mult în galantarele magazinelor, proprietatea afaceriștilor multinaționalelor, conserve și băuturi cu termen de garanție expirat, dar reinscripționate ca fiind în termen, mezeluri tratate cu nitrați, nitriți, cu sare din belșug, măsline pe punctul de putrezire, uleiuri falsificate, toate gunoaiele de care multinaționalele vor să se descotorosească cu un ce profit dacă se poate).

Acesta este statul zis „românesc", un dușman declarat al poporului pe care zice că-l servește.

✸► [*„Revista Română de Versuri și Proză" Nr.* 11-12 (242-243)/2017, pag. 10, **Nesemnat**]

✸

PROFESIA DE ANTIROMÂN...

Profesia de antiromân este o profesie extrem de veche. Este, probabil, din timpul năvăliror barbare, adică a neamurilor slave, protobulgare, ungare și s-a perpetuat, sub varii forme, până azi. Când am luat eu cunoștiință de existența antiromânismului? În forma lui populară (ca să mă exprim așa) pe la vârsta de cinci-șase ani. De la tata! Tata, Domnul să-l odihnească în Rai, cunoștea cât de cât limbile germană și rusă. Rusa o învățase pe frontul de Est. O și citea bine, el m-a învățat – când am mers la școală – literele și citirea cât mai cursivă. Limba germană o deprinsese destul de bine de la nemții din Horia (*Panad* sau „Noaie Panad" cum spunea el că ziceau nemții). Muncise ceva timp în acea comună aflată la șase km. de Arad. Ei, el îmi povestea cum râdeau nemții de români numindu-i cu expresia stâlcită (cum a înțeles-o el prima dată) „walaki, proțaki!" sau voit stâlcită, ca, totuși, un român necunoscător de germană (șvăbească) locală să audă și să priceapă ofensa, dar să nu chiar să poată spune că este insultat. Deci, insultă prin însăși folsirea termenului de „valah" și nu, cum era firesc, a celui de „român!" Și asta pentru că românii din zonă nu se numeau unii pe altii „valahi". Ci români! „Și ci

rumânește?" Asta era întrebarea de nu erau siguri de etnia celui căruia i se adresau. Expresia de mai sus m-a intrigat, nu când am auzit-o prima dată... eram prea mic pentru a o înțelege în toată amploarea ei. Mult mai târziu, atunci când am ajuns să trăiesc în zone unde locuiau printre români și unguri, nemți, sîrbi. Dar, în vremea mea, nu mai eram în 1930 totuși. Nemților le pieriseră fumurile de neam superior după înfrângerea catastrofală în conflictul cu URSS. Ce gândeau în casă era, probabil, cam la fel ca și în 1930... numai că nu mai aveau aplombul s-o debiteze, fie și în germană, în public. Nu același lucru era cu sîrbii și, mai puțin chiar, cu ungurii. Regimul nu ar fi tolerat jigniri fățișe și oficiale la adresa românilor așa cum permite actualul regim de după puciul din 1989. În fine, ajungând la studii, aveam colegi din cele trei etnii enumerate mai sus. Bine, aveam colegi – în proporție foarte redusă – de etnie bulgară și chiar un țigan sau, poate, doi. Nemții se raliau, de regulă, ungurilor chiar de nu știau boabă ungurească. Sîrbii, câți erau (unul, doi), se țineau de-o bățoșenie ieșită din comun în comparație cu toți ceilalți și, unii, aveau o doză frumoasă de neperfidie. Ne disprețuiau pe față! Aici am auzit, de la sîrbii ăștia, pentru prima oară-n viață, că „români-s porci!" Exact așa!

Aceasta la sfârșitul epocii Dej și începutul epocii Ceaușescu. Spusă public!

Deși eram majoritari absoluți în clasă (94% cred), noi, băieții români am zâmbit cu milă unii, alții cu lașitate, în loc să-i mutăm fălcile sîrbului respectiv. Și de ce zicea el că, printre altele, noi, românii suntem „porci"? Pentru că nu permitem (de fapt, grănicerii români nu o permiteau) sîrbilor să invadeze piața din zona Arad-Timișoara-Caraș cu mărfuri de calitate îndoielnică: fâșuri, helănci, dresuri și desuuri, săpunuri, cămăși de nailon și alte asemenea porcării. Ba zicea el, că, românii, „tot timpul, de când sînt ei, au fost și sînt porci!" Ei, închipuie-ți! Poporul sîrb, „prieten!" Eram prea neinformat la 13-14 ani ca să știu diferendele istorice dintre sîrbi și români de-a lungul istoriei. Ce să mai vorbesc a ști că sîrbii poftiseră și pofteau și vor pofti la Banat, nici că o parte din Banatul istoric era în posesia lor și jinduiau, au jinduit și vor jindui să-l obțină, pe o cale sau alta, și pe al nostru. Normal, cei doi sau trei unguri ne-au privit râzând și așteptând să-l pocnim la mir, cum se zice, pe neobrăzat. Au așteptat, au văzut că nimic, și-au dat din umeri cum ar zice: „Ce să te aștepți de la ei? Permit! Noi de ce n-am profita și să-i insultăm când se va ivi ocazia... " Chestia, că, la auzirea insultelor insului, noi, românii, am rămas oarecum blocați

psihic. Exact ca și azi, când minoritarii ne călăresc la propriu, la figurat și ideologic. Nu ne puteam pune la mintea lui, ne-am zis. „Cal verde, sîrb cu minte!"... acesta a fost începutul *înțelegerii*... Să admitem că grănicerii români (deși nici așa nu se justifica) le făcuseră șicane bișnițarilor sîrbi (așa se numeau până-n 89 comersanți de ăștia din jurul frontierelor vestice, și nu numai ; adică, mici evazioniști și semiparaziți. Călcători de legi! Acesta este adevărul!), posibil chiar rude ale insului. Să presupunem ultima situație. Individul putea spune: „Dle, mari nenorociți („porci!") pot fi și grănicerii români de la granița sîrbo-românească... nu ne permit în voie să facem un ban cu marfă de contrabandă: *gumă, pilule, kent, reviste deocheate, chiloți de damă...*" Că pentru astea-i șicanau... Nu, el se adresa românilor ca etnie în întregime. Deci, cine înțelege, pricepe cam ce ură era inculcată-n el de părinți, rude, poate de oameni ai serviciilor ... [...]

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 4-6 (247-249)/2018, pag. 1 și 28 ; semnat **Nicu IONESCU**]*

„IUROPA" LGBTQ+ – istă și... antialbă

Am ajuns de rușinea rușinii. Până cu mulți ani în urmă „teleptualitatea" de formație umanistă era preocupată de așa-numita creație „cultă", „elevată". Se îngrijea să folosească în scrieri un limbaj cât mai curat, fără imxtiunea argoului, a pornografiei, a jargonului și înjurăturilor mahalalei. Când se întrebuința acest limbaj, în bucățile literare, era doar pentru a ilustra gradul de decădere morală a personajelor sau a societații luată ca sursă de inspirație. Azi, lumea „cultă" dezbate și militează pe milioane de suporturi informaționale (ziare, net, literatură, critică, eseuri etc.) despre inversiunile sexuale. Nu ești ființă umană dacă nu ești poponar, lesbiană, transexual, nu ai „iubită" de acelasi sex cu tine, nu combați pentru acest mod de viață. Se dau legi pentru promovarea inversiunilor, se organizează colocvii la tembelizor, conferințe, proteste în favoarea invertiților, condamnări la adresa „bigoților", „popilor", care nu înțeleg superioritatea poponarilor, „ruginiților", unora ca madam Săftoiu le este „greață" de cei care nu înțeleg „valorile" secolului XXI, un fost comunist cu acte, vede cum, în România, „neolegionarii" militează pentru familia tradițională și se miră de

cum nu sunt exterminați într-un nou experiment Pitești, un popo, cică șef al dumnealor, vituperează la tembelizor pe promotorii noului „ev mediu" (adică susținătorii familiei istorice), UE e teribil de „îngrijorată" că nu se accelerează implementarea popo-lesby în toate țările albe, îi crapă buza că nu întreaga rasă albă se dedă la căsătorii între persoane de același sex, că femeile albe încă nu și-au luat în proporție de masă bărbații negrii sau de religie musulmană, că încă mai există biserici, că ortodocșii, ortodoxia încă mai respiră și nu a sucombat, că manualele de clasele I-IV încă mai au lecții ce nu învață copilașii doar despre ce practici sexuale trebuie să le aplice, că fetițele de grădiniță încă sunt virgine, și nu le-a violat încă vreun un nigerian sau somalez, că încă se cred fetițe și nu băieți, că mai pronunță cuvintele „mamă" și „tată" și nu „părinte 1" și „părinte 2", că încă nu-s, la orice propoziție, cu cuvântele p... și p... în gură, că nu și-au ales de „partener" un negru sau un musulman, ca încă mai sunt albe și nu le este rușine că-s albe, că încă nu s-a interzis cuvântul „alb", mai grav, lumina soarelui e „albă", vai ce discriminare, că laptele e încă alb și nu negru, să se dea decret de înnegrire a laptelui, a fi blond e o crimă, o mare vinovăție, organizații, mari „personalități" evreiești, de culoare albă, se declară ca fiind negroide, cer pe

față un mare genocid al rasei albe, o zăludă se miră că Suedia este încă albă și nu neagră complet, că, probabil, și zăpada de acolo mai are curajul să fie de culoare albă – vai, discriminare, rasism, islamofobie, nazism, „fanatism religios" (vorba sasului ce ne conduce), „ev mediu", se supără Merkel, face apoplexie Macron, protestează Olanda și Belgia... – urșii polari au încă îndrăzneala să fie de culoare albă, există cămăși albe, nu toate oile-s negre, sunt și capre albe: „rasism".

Comuniștii erau mici copii pe lângă sechizo ăștia care populează și domină aproape la modul absolut mass-media și lumea financiară, lume ce susține bănește această propagandă ieșită din cotacombele pline de miazme ale unor minți irecuperabil dereglate. Citeam deunăzi cum cineva (și de ar fi doar una sau unul) declara, fără să fie vârâtă la balamuc, că (citez): *„Este în [... cenzurat], în interesul omenirii, ca albii să experimenteze genocidul. Până când copiii albi nu sunt arși de vii, femeile albe violate, mutilate și ucise, și toți oamenii albi care nu au fost sacrificați [să] privesc[ă] fără putere, cum cei dragi lor sunt terorizați...* (**Ishmael Levitts**)" sau: *„Rasa alba este cancerul istoriei umane"* **(Susan Sontag)**, *sau:* „Toți oamenii albi trebuie sa moară", declară negresa **Oprah Winfrey,** sau: *„Vom distruge familia. Cel mai bun mod de*

a face acest lucru este atacarea celui mai slab membru, a copilului nenăscut" **(Regina Herod)....**
https://europeansworldwide.wordpress.com/2018/07/21/jewrassic-park/

✸

✸► Deci, iată adevăratele mobiluri ale agresivei și disperatei promovări prin legi, mass-media, școală, artă, politică a criminalei ideologii LGBTQ. Rasa albă, creștină, trebuie lichidată biologic au hotărât acești sataniști ajunși stăpâni absoluți peste albi. S-au experimentat de-a lungul istoriei multe astfel de „lichidări". Nu la asemenea dimensiuni și nu a fost antrenată chiar victima în propria-i autolichidare. Acum, conducerile albe – în majoritatea lor simple manechine ale promotorilor mai înainte menționați – , ale statelor europene, înfăptuiesc pe față lichidarea biologică a supușilor creștini albi, fără ca aceștia să aibă o reacție de apărare, de autoapărare.

În concluzie, cred că se poate înțelege care este rostul implementării cu forța în viața albilor a „valorilor europene" reunite în sigla LGBTQ. Aceasta este una din componentele operațiunii de lichidare. Normal, „plainingul familial (cum de nu se implementează acesta în

rândul negrilor sau muslimilor?)", adică îndemnul la avort în rândul albelor, alimentele iradiate altă componentă a lichidării, drogurile, „progresismul", luarea de sub tutela părinților a copiilor, predarea pederastiei și inversiunilor sexuale încă de la grădiniță în sistemul educațional al albilor etc.

E o bătălie pe viața și pe moarte. „Ultima", zic ăștia, înaintea instaurării imperiului cui? Al Satanei! Acesta va dura veșnic și supușii vor fi un soi de zombi bruneței și dominați de instincte ceva mai evoluate ca ale boilor, oilor și altor animale domestice... Mă întreb, așa de pamplezir, vorba Ziței, ce culoare vor avea stăpânii zombilor bruneți? Și, ca oarece chestie, a fi ciocolatiu e de preferat? Și care-i rostul final al unei asemenea inginerii biologice când, în realitate, tocmai diversitatea rasială și națională au fost motoarele adevăratelor creații cultural-artistice, ideologice, tehnologice, științifice. **[N. I.]**

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 7-9(250-252)/2018, pag. 1 și 12, semnat **Nicu IONESCU**]*

ȘI A FOST UN REFERENDUM

Îmi propusesm să nu comentez despre rezultatul referendumului pro-Familie. Una, nu doream să vituperez contra neamului meu, apoi pentru că nu este productiv și nici logic să încerci a demonstra unor invertiți și destructurați mintal cum stă problema cu firescul. Câinele este câine, taurul este taur, lupul lup, omul este om. Toți au pe lângă ei o femelă adecvată speciei respective. În această epocă de dezmăț mintal evidența a ajuns nefirească și se întâmplă că firescul trebuie legiferat pentru a fi ocrotit de teroarea nefirescului. Așa s-a ajuns – nu de mult înaintea acestui referendum – ca părinții să adune cereri pentru a le depune la școli și în ele să solicite expres că sunt de acord ca odraslele lor să urmeze ore de religie. Așa s-au adunat milioane de cereri și o fost stopată nebunia câtorva atei bine mediatizați și extrem de vocali la tembeliziuni și, care, atei, necredicioși, vroiau, nici mai mult nici mai puțin, să impună majorității doleanțelele lor. M. Ed. N. , normal ar fi fost – dar ce mai este normal în „Iuropa" pederastă? – , să îi pună pe atei să solicite, prin cereri, ca odraslele lor să fie lăsate să tragă chiul la orele de religie și atunci se vedea ce

minoritate infimă vrea să impună teroarea asupra majorității. Ei bine, nu!

A fost obligată majoritatea să vină ea cu jalba-n proțap la comenduire. Și majoritatea a fost obligată. 100 de destructurați, sprijiniți mediatic și, probabil financiar, ne-au silit să lingem talpa lor. Acțiunea majorității a dat rezultat și destructurații au plecat steagul o vreme. Apoi, s-a iscat demența cuplurilor de același sex dornice de mariaje civile, religioase, parade cu bărbați pe post de femeie și femei pe post de bărbați exhibându-și goliciunea. Isteria poponaută și lesbiană, cea a schimbării de sex, de gen, ajunsă în faza de metastază a împins majoritatea heteroxesuală la a solicita „bârlamentului" referendum pentru schimbarea unui articol din Constituție și redefinirea căsătoriei. Adică, înseamnă căsătorie un cuplu format dintr-un bărbat și o femeie, cuplu apt de a lăsa urmași biologici, urmași umani. „Bârlamentul", anexă a „Centrului" dezaxat ce conduce lumea, a tot amânat-o. Gay-lesby sunt bine infiltrați în posturi de decizie. Acum *teleptualii* nu mai sunt bântuiți de preocupări logico-textualiste, nu! Acum tratatele de filosofie cuprind doar gânduri instictuale despre cum doi bărbați se „iubesc" în cur, cum două femei se ling în organul procreativ, cum dezaxații de „îmbe sexe" se vor când bărbat, când femeie, că

ei are dreptul de a se îmbrăca în fuste, ei, și ele a*re dreptul* să urineze la pișouare pentru bărbați, din picioare adică, pentru că, în caz contrar, *ele e discriminate.* Și, că, deși „iubirea" dintre el și el și ea și ea nu produce urmași, acești destructurați mintal să înfieze copii de la cei care aduc pe lume – pe cale naturală – copii și, dacă nu vor aceștia să le ofere copii, cuplurile bărbat-bărbat și femeie-femeie să li-i răpească prin intermediul statului ajuns, la rându-i, un stat alienat complet.

În fine, s-a obținut ținerea acestui referendum pro-familia biologic naturală, firească. Evident, după ce asupra promotorilor s-a dezlănțuit o presă de o murdărie greu imaginabilă, blogheri de concepție gay-lesby, „teleptuali" gen Pleșu, Tismăneanu, politicieni stricători de minți gen Săftoiu (și mai știu cum), sau Hunor, Marko Bela, Iohannis, militanți și șefi de ONG-uri pro popo-lesby, gazetari încrâncenați gen CTP, parlamentari ai unui partiduleț ce poartă numele USR (!!! ; „salvarea" României prin popo-lesby; halal program politic! ; „salvarea" prin curism și lingere ; mișto, ar zice Bulă!) și, după ce, horibile dictu, organizatorii Referendumului s-au declarat pe față ca nesusținători ai lui („să vedem ce-o fi!" – zice șefa Guvernului – și asta după ce a dat asigurări ferme la Cancelaria Sultanatului de la Bruxelles

că „nu va trece"! ; să nu se neliniștească gay-lesby de la Haremul-Bordel „progresist" de acolo. „Facem și noi un hatâr prostimii!" Dar, e doar un hatâr lipsit de mediere și, în consecință, o nereușită. „Nu ne implicăm!" Noi nu facem parte din acest popor „bigot" și „pupător de moaște" ; nu, noi suntem o supraclasă gay-lesby în concepții ca și voi, bruxellezii, noi nu „pupăm moaște", noi ne pupăm pe la părțile din chiloți ca și voi, dar fiindcă exploatăm acest popor „bigot!" , de ochii lumii, trebuie să-i oferim praf în ochi...). Așa stând lucrurile și mai adăugându-se și că Referendumul pro-Familie îl face pe politicianul dl. Liviu Dragnea să scape de nu știu ce dosar, ba ziceau babele cu pensii de 599, 99 lei, că, Dragnea o „să-și bage în Constituție", cu această ocazie, un articol în care, „penalii" dl. Iohannis să fie absolviți de dosare. Ca să vezi până unde merge facere de știri false... Și, „poporul bigot" a „prins la limbă" și nu s-a dus să voteze – chit de abuzul cu pragul electoral, prag ce a fost introdus abuziv ; la Referendum nu se fixează prag. Referendumul este validat cu numărul majoritar de voturi din cei ce s-au prezentat la urne... – , ca să îi „facă-n ciudă lu' Dragnea", care, dl. Dragnea, zice pensionara XY, „i-a dat o pensie de 599^{99} lei!"... Ei bine, tanti XY, află că, nemergând la vot, i-ai făcut un bine dlui Dragnea și PSD. Astfel, popo-lesby din

grupul socialist de la bordelul de la Bruxelles s-a liniștit și nu a exclus din bordel „socialiștii" madamei prof. Dăncilă, din voia soartei maștere, și *praim-minister of Roumenians.*

„Bravos, națiune!" – ar zice Conu Leonida – de acum nu mai ești „reacțiune", de acum ești „progresită!" Ești gaga – lesby – transsexuală-bisexuală-genderală. Ești „independentă!" de realitate, moralitate, normalitate, credință, nu mai „pupi moaște!" „Pupi!" alte alea de la bărbați popo și femei lesby. Ăștia, da, o să vă dea pensii și o să vă scape de „penali!"

Sfântă naivitate, ce jug greu să duci, pentru că cei cu posedatul în dos și linsul în vagin nu vă vor da pensii, tonților și toantelor... Dormiți liniștiți, „stați la locurile voastre!" – vorba unei mari „profetese!" Și-a plătit cu viața profeția... s-a realizat, popor român... [**K. COTROCELU**]

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 7-9(250-252)/2018, pag. 25-26, semnat **K. COTROCELU**]*

„IUROPA" ... ANTIALBĂ

Țările incluse în UE sunt țări care se autodesființează rasial, național și religios. Nu mai este nici un secret, totul este la vedere. Europa națiunilor albe, creștine s-a sinucis biologic pe etape începând cu 1914. Țările Europei în primul război mondial au lichidat circa 12-15 milioane de tineri albi, în deobște fii de țărani. Unele țări, precum Rusia, au continuat războiul intern (adică „revoluție") până către 1923. Lenin și asociații au lichidat întreaga aristocrație rusă de sînge, clerul ortodox aproape în totalitate, apoi țăranii înstăriți și mijlocași („kulaki!"), naționaliștii și, în general, tot ce nu avea afinității internaționaliste. Și alte țări (precum Ungaria) au suferit sub tăvălugul iudeo-bolșevismului. După constituirea URSS-lui măcelul de albii a continuat în URSS cu frenezie prin foamete, deportări, transfer de populații, lagăre de muncă, construcții gigantice, efort de înarmare cum nu s-a mai văzut. Către 1920 – 1923 lucrurile s-au mai liniștit în majoritatea țărilor Europei. Regi, împărați au fost detronați, familia imperială rusă exterminată și multe țări au devenit republici. Din hrube ascuse s-a dat directiva de distrugere a naționaliștilor și a tot ce

este național. Un anume Kalergi a și elaborat un plan de lichidare biologică a rasei albe din Europa prin metisare (Așa, ca o amintire : în anii 1974-1975 grație recomandării unui prof. universitar al cărui student fusesem, am primit o „țitulă!" ce-mi da dreptul de a studia cărți interzise ; acestea erau grupate într-un fond clasificat „S", la Biblioteca Academiei. Sala unde se puteau studia cărți, reviste, ziare pe care se afla lipita eticheta cu litera „S" de culoare roșie etc. , se numea și ea „Sala S!" Aici am găsit și cărțile acestui Kalergi, Coudenhove-Kalergi, el însuși un metis, un rezultat al unui cuplu evreo – japonez; am parcurs una sau două din ele, dar, mărturisesc că le-am trecut la capitolul „curiozități".) Ideile acestui dușman patologic al rasei albe – datorită precipitării evenimentelor în Europa anilor 1925–1939 – n-au putut fi puse în practică. Italia, sub Mussolini, apoi Germania lui Hitler, Ungaria lui Horthy, URSS-ul lui Stalin, chiar Bulgaria deveniseră revizioniste ; fiecare din alte motive. Italia se vroia imperială, Germania își revendica dreptul de popor „ales" (adică, vroia să-l detroneze pe cel deja promovat la acest rang încă din nainte de creștinism). Germania nu realiza că nu pot exista două popoare „alese!" I s-a atras atenția. Degeaba! Ungaria se vroia ca-n evul de mijloc, adică un popor „ales" pe o arie mai limitată (peste slovaci,

croați, romani, sîrbi, ruteni, sloveni) și bulgarii se socoteau popor „ales" măcar peste români, de se putea peste toată Dobrogea. În sfârșit, URSS-ul aflat sub conducerea adevăratului popor „ales" se vroia țară „aleasă" peste tot globul, la concurență cu SUA, guvernată și ea de același popor „ales" ca și URSS. Aceasta, sumar, era panorama geografico-istorică. Fiind cam mulți „alesi", problema trebuia tranșată pe calea armelor. Așa, că, „aleșii", s-au pregătit de război. Kalergi a fost pus de-o parte, dar numai pentru neavizați. Măcelul tineretului alb, european, debută la 1 Septembrie 1939 și ținu aproape șase ani. Peste 25 de milioane de albi creștini trecură de la suprafața pământului sub pământ. Excelentă treabă. Acești morți tineri nu au mai apucat să lase urmași; deci, dublă lovitură cel puțin (Am trecut peste războiul civil spaniol; au mai fost lichidați și aici circa două milioane de albi creștini, bașca aristocrați și clerici în același cont). În fine, se tranșă problema „aleșilor". Italienii, germanii, chiar și ungurii pierdură șansa de-a fi măcar pe arii limitate „aleși". Anglo-saxonii cu ajutorul adevaratului popor „ales" și a cărnii de tun rusești lichidară Europa și o împărțiră. Europenii albi, mândria planetei, deveniră sclavi pe față ai poporului „ales" grație sclavilor din SUA, URSS și UK ce luptaseră și muriseră pentru ei între 1939

– 1945. Deci, între 1914 – 1945 europenii albi, creștini pierdură circa 50-60 milioane de oameni prin războaie, războaie civile, foamete, boli generate de război și bombardamente. Dintr-o asemenea hemoragie sanguină nu avea cum să se mai ridice. Pierduse floarea ei – tineretul; era toată Europa o ruină; era împărțită în două și pusă la plată în contul învingătorilor. Cine erau învingătorii? Bănuiesc că v-ați dat seama. Lumea europeană: francezi, germani, spanioli, italieni, români, polonezi, unguri, sîrbi chiar erau epuizați psiho-biologic, erau sub stăpânire și nu mai doreau decât pace pentru a-și putea duce zilele, pentru a putea dormi și a se mai putea bucura de un ceva abia gândit. Fiind două sisteme cu același scop, dar cu metode diferite, se stabili un echilibru fragil și, în acest echilibru, europenii se îndreptară spre un hedonism al cărui conținut se putea eticheta cu maxima doamnei de Pompadour.

Odată cu căderea de la puterea a lui de Gaulle, planurile din cărțile lui Kalergi puteau fi reluate și puse în practică. Albii din Europa Occidentală – care mai erau și cum erau – erau epuizați de hedonism, feminism, porno-capitalism, iar cei din est de dictatura celor ce se pretindeau „proletari". „Proletarii" ce conduceau Estul erau rude bune cu „capitaliștii" Europei Occidentale. Cei („aleșii") din „Occident"

mergeau pe calea porno-feminism-destrăbălării și distrugerea moral-biologică a Europei Occidentale făcea progrese rapide. În est lucrurile stagnau nepermis de mult. „Aleșii" din est pierduseră inițiativa și „aleșii" din Vest erau îngrijorați. Dar apăru omul cu pata pe frunte și estul se alinie programului Kalergi – metisarea rasei albe, adică lichidarea biologică și religioasă a europenilor albi. Că doar mai fusese lichidată o rasă – cea roșie. Acum veni rândul rasei albe europene. Acum o trăim. Criminali gen Soros, conducători demenți (gen Pompidou, Merkel, Macron, Băsescu, Iohannis, Meleșcanu etc. alții al căror nume nici nu merită pomenite) cu ajutorul forței statelor ce le conduc aduc pe teritoriul țărilor europene negri, musulmani, care, declară pe față, că vin aici să ne omoare, să ne impună legile lor, să ne răpească și violeze fetele, femeile, să ne ia casele, să ne ia pământurile, să ne dărâme bisericile, să le transforme în moschei, să ne impună sharia etc. Conducătorii statelor europene ordonă ca proprii locuitori albi să fie siliți să accepte distrugerea și lichidarea lor în favoarea invadatorilor afro-musulmani și a legilor și religiei acestora. Este ceva de domeniul balamucului, adică inși de la balamuc impun celor din afara balamucului concepțiile lor schizofrenice.

În încheiere, să punctăm cu citate din domnii schizo pentru a pricepe cine mai vrea să priceapă... Kalergi propune o „herrenrasse" („rasa domnilor"), o aristocrație evreească ; ea va stăpâni mai întîi Europa apoi întreaga lume. Să dăm citate :

✸► *„Pe scurt : Doar proastele fac copii!" (E. Macron);*

✸► *„Rezultatul este că, în metișsi, se unește lipsa de caracter, lipsa simțului măsurii, lipsa voinței, instabilitatea, cruzimea și infedilitatea, lipsa de obiectivitate, universalitate, agilitate mentală, lipsa de prejudecați și amplitudine a orizonturilor";*

✸►*„Omul viitorului va fi metis (...) Viitoarea rasă afroeuroasiatică, care seamană mult cu cea a vechiului Egipt, va înlocui diversitatea popoarelor prin diversitatea personalităților. Conform legilor geneticii, cu diversitatea strămoșilor, crește versatilitatea, în timp ce cu omogenizarea strămoșilor, crește uniformitatea descendenților. În familiile cu încrucișare consangvină, un fiu seamană cu altul, deja toți au aceleași trăsături familiale (...). Consangvinitatea crează trăsături caracteristice, încrucișarea crează personalități caractersitice."*

„(...) iudaismul este sânul de unde va rezulta o noua aristocrație intelectuală a Europei, un nucleu în jurul căruia se va grupa aristocrația

inteligenței. O rasă superioară urbană și spirituală se crează: idealiști ingenioși și sensibili, corecți și convingători, curajoși ca nobilimea feudală în epoca sa cea mai bună, când au înfruntat moartea și persecuția, ura și disprețul pentru a face mai civilizată, inteligența și fericită umanitatea. Eroii și martirii evrei ai revoluției din Europa Centrală și de Est (se referă la revoluția comunistă) *nu au de ce invidia curajul, rezistența și convingerea eroilor neevrei, ai războiului mondial* (Primul) *fiindcă ei* (evreii) *îi depășesc intelectual mai mult decât suficient".*

✸

✸► Asta s-a semnat recent de către țările lumii (cu excepții) – **lichidarea Europei albe, a albilor în general, a creștinismului.**

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 10-12(253-255)/2018, pag.1 și 13, semnat* ***Nicu IONESCU****]*

O istorie personală legată de 1918

Anul 1918, pentru noi românii din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș a fost de două ori tragic. Ungaria a profitat de conflictul mondial pentru a decima minoritățile, români în special. A adunat tot ce a putut și a trimis la abator. Tot ce atingea 16 ani era recrutat și trimis în „abatorul Galițian", frontul italian și cel sîrbesc. Bunicul meu a fost pe frontul sîrbesc. În 1917 a fost deblocat și trimis acasă. Iubea România. A început să facă propagandă locală pentru unire spunând că imperiul unguresc se va destrăma. Cu două-trei săptămâni înainte de armistițiu, ungurii și alte elemente minoritare de „cultură" ungurească au constituit în jud. Arad grupe de „pedeapsă" (soldați asasini) care cutreiarau satele românești ale județului și asasinau fruntași români despre care se știa că sunt pro-unire sau doar simpatizanți. Purtau uniforme ungurești, dar și „cocardă" roșie (adică se orientaseră ; se puneau sub tutela ideologică a recent întemeiatului stat al „proletarilor!"). Cu trei zile înainte de armistițiu, în noaptea de șapte pe opt noiembrie (25/26 octombrie 1918 s. v.) au ajuns și în satul Cuied. Îl căutau pe bunicul (George Ursa). Inițial nu l-au găsit. Era plecat.

Spre seară a ajuns acasă. Bunica („baba") l-a conjurat să părăsească repede satul și să se îndrepte pe o cale sau alta spre România pentru că au venit „ungurii" să-l omoare.

Deși sceptic că i-ar putea face ceva s-a pregătit să „fugă". Numai că – destinul? – , exact atunci s-a-ntors, de pe frontul italian, frate-su'. Bucuros, s-a-ntors să „mănânce cu fracile ratotă cu jumare" (omletă cu jumări) de bucurie că au scăpat de război (toată suflarea știa că Austro-Ungaria va capitula în următoarele zile și „vine România!"). N-au apucat să îmbuce câteva dumicaturi și au apărut „ungurii" înarmați. L-au ridicat și l-au dus la „Casa Satului" (Primărie) unde l-au schingiuit, apoi, după ce l-au chinuit suficient, l-au legat și l-au dus în cimitir și, sub amenințarea armelor, l-au silit să-și sape o groapă orientată necreștinește și către ora 3^{00}, după miezul nopții, l-au împușcat în cap ; n-au permis să fie înmormântat creștinește, adică în „copârșău" (sicriu), ci l-au acoperit ei, cvasidezbrăcat, cu pământ. Întrebare: unde erau sătenii români (sat 99, 60 % românesc) care au permis celor șapte bestii ungurești acest asasinat odios? În urma lui au rămas trei copii orfani. Aceasta este Ungaria, aceștia sunt ungurii – sute de ani au asasinat pe cei mai răsăriți români. [Atunci când ungurii asasinează români respectă „tradiția" lor

huno=mongolică. Adică, silesc românul să-și sape propria groapă și ei chibițează pe margini cu injurii la adresa lui ca națiie ; aproximativ la fel l-au asasinat la Iosășel în 1848 pe tribunul Ioan Buteanu, unul din luptătorii pentru „națiie" de excepție. În consecință, să nu aud de unguri și „civilizația" lor! Probabil, muslim le va veni de hac! Dar acesta este o altă chestiune, e o chestiune a rasei albe creștine. Nu se va apara, deși e înarmátă până-n dinți, va fi lichitată biologic. De nu ia măsuri, aflată între malaxorul musulman și colții negromanilor, o să dispată biologic. Se dă o luptă titanică azi între primitivii africani de culoare, aliați cu muslim, pentru a ne lichida biologic. Naivi, nu credem că vor reuși și, deși dispunem de toate mijloacele, nu luăm măsuri spre al le tăia de la rădăcină ghearele până nu e prea târziu] [...]

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 10-12(253-255)/2018, pag. 7 și 20, semnat **George URSA**]*

✸

✸► Notă (la poezia „Noi vrem Ardealul" pe care am publicat-o în „RRdeVșiP" nr. 10-12(253-255)/2018) :

Poate cititorii se vor întreba de ce nu am publicat vreun articol festivist despre cei 100 de ani de la înfăptuirea României Mari. Dintr-o mare tristețe și suferință. „România Mare" nu mai există și asta grație unei clase politice iresponsabile și trădătoare, grație unui rege criminal și grație unei conjuncturi internaționale dominată de adevarați bandiți de drumul mare: Stalin, Hitler, Horthy, Ciano, Churchill, Roosevelt și acoliții lor.

În concluzie, nefiind istoric de profesie, ci doar de ocazie, ca literați, eseiști putem deplânge soarta „României Mari". Vecini hrăpăreți, coalizați cu alde Ciano și Hitler au sfârtecat-o. Normal, având împotrivă-i și URSS-ul, Ungaria, Bulgaria și având și acordul celor doi pomeniți mai sus, „România Mare" nu avea cum rezista militar. Atenție, azi este la fel, absolut la fel!

✸

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 10-12(253-255)/2018, pag. 7 ,* **Nesemnat**]

O Capitală văduvită de pomi... și de trotuare... circulabile omenește

Deși-mi propusesem să abordez o altă temă în editorialul ce-l scriu de regulă pe prima pagină, acum am hotărât să tratez o problemă delicată – aceea a confortului urban, a aerului ce-l respirăm, a confortului psihic, grav tulburat de edili, și slujbași ai acestora, grav certați cu calitatea mediului în care trăim noi locuitorii Capitalei. S-o luăm de la capătul capătului.

Pe 22 Decembrie 1989 s-a deschis ușa unei anarhii generale. Nu după multe luni de la această dată au apărut prin oraș niște domni („tovarăși?") cu niște camionete. Din cabinele acestor camionete descindeau niște inși furioși cu drujbe. O macara adecvată operațiilor ce urma să le facă drujbiștii îl aburca pe unul din ei în coșul ei și-l urca spre vârful pomilor de pe marginea trotuarelor sau a micilor liziere din fața blocurilor și drujbistul începea să văduvească pomii de ramuri. Ramurile tăiate erau încărcate în camionetă și duse-nspre-o direcție doar de drujbiști știută. Acesta a fost începutul! Când pomul văduvit de ramuri se usca, apăreau aceiași drujbiști, îl tăiau de la fața pământului, fasonau trunchiul și crengile groase, le încărcau în camionetă și dispăreau în trombă. Văzând

edilii că populația este amorfă, au început marea operație de distrugere a părculețelor cu pomi, de distrugere a pomilor din fața blocurilor, apoi de îngustarea trotuarelor, lăsate după tăiera pomilor de pe marginea șoselelor, apoi operația numita „borduriada" (tot la un an, doi se schimbă bordurile), apoi desființarea gărdulețelor din fier ce protejau tufișurile de tisă; fierul colectat era încărcat tot în camionetele mai 'nainte pomenite și dus la centrele de colectare a fierului vechi (fier vechi ce lua drumul spre Constanța și de acolo, odată încărcat pe vapoare, lua drumul către furnalele Turciei sau Occidentului). În locul acestor garduri din fier solid au apărut gardurile-grătar de protejare a ce mai rămăsese din spațiul verde din fața blocurilor. Cu ocazia montării acestor grătare se mai tăiau ori din lățimea trotuarelor, ori din pomii care incomodau operația de montare a grătarelor. Au urmat apoi o avalanșă de „inițiative": ciuntirea de ramuri a pomilor seculari din cimitire, din parcuri seculare, reducerea dimensiunii parcurilor (alte tăieri), „amenajarea de jocuri pentru copii!" (alte tăieri), plantare de bănci la soare (alte tăieri și ciuntiri de ramuri), lărgirea șoselor (alte tăieri: tei, platani, frasini, carpeni), invadarea parcurilor cu chioșcuri pentru a putea vinde șmecherii : covrigi, plăcinte, răcoritoare și alte alea (alte tăieri) și afacerile

mergeau ca unse, dar era prea puțin. Au urmat noi tăieri de pomi de oriunde era un spațiu verde pentru a face loc „constructorilor de blocuri". Era și este vânat orice mic spațiu sădit cu pomi și trecut din „public" în „privat", pomii culcați la pământ, și apăre blocul. Orașul începuse a se sufoca de lipsa oxigenului, de cumplita poluare. Dar, ce le păsa și le pasă edilior și consilierilor? Pomul jos și-n locul lui : beton, blocuri, borduri, parcări, „șosea lărgită", trotuare de 50 cm. (pe ele se poate circula doar în șir indian; vezi triunghiul „Berceni-Olteniței"). A trăi într-un asemenea oraș a devenit un calvar. Inhalăm noxe în exces. Ce le pasă edilor? Ei locuiesc, nu la blocuri aflate la nici trei-patru metri de șosea, fără pic de verdeață în față, ei își duc viața în palate înconjurate de hectare de pomi, gazon etc. E deja o demență, o furie pe pomi (se invocă mereu și mereu: „cad pe mașini!" „avem nevoie de parcări!" De aer curat și confort omenesc, nu avem nevoie, măi apucaților?), pe părculețele cu pomi de nestopat. Curând nu vom mai avea trotuare circulabile, spații verzi în fața blocurilor, părculețe. Doar: parcări, beton, blocuri fără trotuare, noxe, nici un părculeț, parc. Frații lor, tăceți, stați cu ochii la TV, drujbiștii, coordonați de edili, veghează pentru voi și vă taie pomii sau, întâi, doar îi lasă fără ramuri...

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 1-3(256-258)/2019, pag. 1 ; semnat **Nicu IONESCU**]*

O opinie laică...

Văd că prin gazeturi foarte mulţi se dau foarte „culţi la cap"! şi îi tot dau de zor cu sintagma „iudeo-creştin!", „iudeo-creştinism!" Cinste dumnealor! Adică, noi ortodocşii suntem „iudeo-creştini!" O aberaţie mai mare nu am întâlnit. Mărturisesc că şi eu m-am lăsat furat de sintagma cu pricina mai cu seamă când scriam la revista „Naţiunea" anilor 90. Termenul, conceptul „iudeo-creştin" este cel puţin o eroare conceptuală, poate chiar o erezie, o diversiune şi-n primul rând un fals concept şi mai cu seamă un fals concept religios. Cum adică eşti „iudeo-creştin", cum adică noi suntem „iudeo-creştini"? S-o pornim ex abrupto. Ce este un iudeu? Un iudeu este acea persoană care la opt zile (băiat născându-se) a fost circumcis („tăiat împrejur!") conform prescripţiilor legii mozaice. De la acea dată el este iudeu trupeşte şi sufleteşte, a făcut legământ trupesc cu Dumnzeul lui Iacob (vezi şi spusele Sf. Ap. Pavel şi Sf. Ap. Petru când s-a pus problema aceasta în primele zile ale noii religii ; „Fapte" şi „Epistole"). La 13 ani, iudeul „tăiat împrejur" şi educat în mozaism este confirmat... Trece un creştin prin această etapă trupească? Nu! Nu intru în amănunte! Mântuitorul Iisus a trecut prin acestea ca galilean și nu ca ființă divină. Numai că, la 30 de ani, El a fost botezat cu Botezul

lui Ioan şi a Pogorât peste El Duhul Sfânt! Deci a fost născut din nou „prin Apă şi prin Duh!" Era un Om Nou pe latura lui umană şi Dumnezeu pe latura cerească. Ucenicii lui – iudei şi galileeni – s-au botezat cu botezul lui Ioan şi la Rusalii s-a Pogorît peste ei în limbi de foc Duhul Sfânt („Mângăietorul!"). De aici înainte ei s-au despărtit de iudaism, nu mai erau duhovniceşte iudei (că altfel ce rost avea venirea Mântuitorului?). Şi zice Sf. Ap. Pavel : nu mai există iudeu, nici elin pentru că toţi sunteţi ai lui Hristos, „popor nou, agonisit" şi „nici tăierea-împrejur, nici netăierea-împrejur nu foloseşte la nimic"... Deci, creştine, eşti „tăiat împrejur" după trup la opt zile? Da... sau nu? Dacă da, trupeşte ai fost iudeu şi, dacă te-ai botezat prin Apă şi prin Duh, ai spus *Crezul, Tatăl Nostru,* ai fost uns cu Sf. şi Marele Mir nu poţi fi decît creştin şi nicidecum, de aici înainte, „iudeo-creştin". Spune undeva Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Vasile cel Mare etc. că ei sunt „iudeo-creştini"? Cînd vine Nicodim, noaptea, la Mântuitor, ce îi spune? Zice : „Adevărat, adevărat zic ţie : De nu se va naşte cineva de sus, nu va putea să vadă Împărăţia lui Dumnezeu"... şi, iar „Iisus a răspuns : Adevărat, adevărat zic ţie, de nu se va naşte cineva din apă şi din Duh, nu va putea să intre în Împărăţia lui Dumnezeu"... Mai clar de atît nu se poate! Deci, n-are rost să continuu pe tema cu identitatea iudeu – creştin. Devenind creştin, iudeul nu mai este iudeu din punct de vedere

duhovnicesc. S-a lăsat şi a fost răstignit Sf. Ap. Petru pentru că fusese trupeşte iudeu? Pentru iudaism a fost el răstignit? Nicidecum! Un creştin nu poate fi „iudeo-creştin" în acelaşi timp, adică şi iudeu şi creştin simultan. E o absurditate. Putem spune atunci că poate exista creştino – musulman, creştino – budist şi iudeo – musulman, iudeo – şintoist... Ce-i asta? Ăştia – ştiind cine stăpâneşte lumea – cred că dacă se declară „iudeo-creştini" îi vor avea ca aliaţi pe evrei. Culturnicii, care se vreau să fie iubiţi de mass-media din întreaga lume, cred că va da bine la imaginea lor şi sunt *corecţi politic.*

Al doilea concept, derivat automat din primul – „Iudeo-Creştinismul!" Deci, noi creştinii, cultura creştină în totalitate nu este decît un „iudeo – creştinism". De fapt, o simplă prelungire sectară a iudaismului şi tradiţiei iudaice atît religios cât şi cultural. Şi cu asta ne-am desfiinţat-o şi credinţa şi cultura, ca un ceva unic şi original, ca primordialitate! Creştinii nu sunt decît nişte „fraţi mai mici", datori să se supună religios-cultural primului născut, „fratelui mai mare!" Lui Sem! Numai că să nu confundăm voit izvoarele de inspiraţie cu produsul finit – cei peste 2.000 de ani de religie creştină şi cultură creştină. S-au declarat cei 318 Sf. Părinţi de la Primul Sinod „iudeo-creştini?" N-am citit nicăieri aşa ceva. Această cultură are o multitudine de izvoare : toată cultura greco-elenistico-latină, plus tradiţiile

popoarelor europene convertite la creştinism şi nu la iudaism. Sigur, că aici intră şi cărţile „Vechiului Testament", folosite-n cultul creştin („Noul Israel!"), că arta, filosofia etc. le folosesc – încă – drept sursă de inspiraţie şi meditaţie, dar cultura noastră a albilor a fost şi este încă creştină...

În fine, creadă cine ce poftește... dar, ce spun arhiereii când li se mărturisește Iuda : „Am greşit, vânzând sânge nevinovat!" şi le restituie cei 30 de arginţi. Zic : „Ce ne priveşte pe noi? Tu vei da seamă"... Aşa şi cu cei ce amestecă uleiul cu apa. Natura lor intrinsecă le separă mai devreme sau mai târziu. Sf. Evangelii consemnează că Mântuitorul a spus, când a fost acuzat de cărturari, farisei şi arhierei, că „scoate demoni cu domnul demonilor", că nici „o împărăţie dezbinată în sine nu poate dăinui". Aşa şi cu această nouă „împărăţie"... Aşa şi cu această forţare de termeni şi realităţi divino-umane. Creştinul este creştin şi iudeul este iudeu. Şi este normal! Pentru că dacă nu ar fi aşa de mult unul sau celălalt ar fi dispărut.

✸

✸►[*„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 4 – 6 (259-261) / 2019, pag. 1 și 21* ; semnat **Nicu IONESCU**]

Programul de guvernare al „progresiștilor" : ....! Îl știți! Este „muia!"

Fraților, cumnaților și tovărășeilor! Mare scamatorie, mare! Țara s-a depopulat, industria a fost distrusă, bogățiile subsolului, solul, pădurile, clădirele de interes național au fost retrocedate unor foști exploatatori de sute de ani ai poporului român, austriecii zburdă la jaf de păduri, petrol, gaze, dobânzi percepute prin bănci de la „românii mei", de la „România normală" ; în 2019, practic, are loc o lovitură parlamentară prin care un partid minoritar, susținut de traseiști politici și de minorități etnice, preia guvernarea României și „societatea civilă", mass-media („câinele de pază al democrației!") se dă după cireș ; nu protestează, nu urlă că s-a-ncălcat „democrația!" ; nu mai își sfâșie hainele că „demosul" – „voința poporului!" – a fost încălcată. E mulțumită că vor fi tăiate „pensiile de serviciu!" („speciale" le zic auto-aleșii).

Deci, „muia" și tăierea de pensii, mulțumește „boborul!", „românii mei!" (adică, iobagii! Expresie tipică față de români a celor ce-și ziceau în „Erdely" „națiuni" ; da', bagă de

samă iobagul la nuanțe verbale?), „România normală!". „România normală!" de peste 30 de ani este mulțumită că a ratat unirea Basarabiei cu România, că niște trădători au donat – cu tratate și pe timp de pace – Ukrainei teritorii românești răpite, prin rapt, de un Guvern bolșevic, criminal, al US, în 1940, este mulțumită de pierderea industriei, de pierdere a 50% din pământul arabil al țării, de distrugerea flotei, de vânzarea pe nimic a petrolului, gazelor, pădurilor, porturilor, este mulțumită că i se batjocorește istoria națională (e „demitizată!" Văd că Ungaria nu-și „demitizează" istoria, nici Polonia, nici măcar Bulgaria, nici Serbia, Austria, de Grecia ce să mai zicem? , nici Franța, Marea Britanie, Ukraina etc.), că îi este insultată Biserica Ortodoxă, că în școli nu se mai predă istoria românilor, că e acuzată de holocaust (zic avizații că pe timpul regimului Băsescu, „România normală!" s-a împrumutat de 20 mliarde dolari și le-a donat unora. E *secret de stat!),* că patronimul de „rom" dinamitează practic etnonimul „român" și însăși națiunea cu pricina, că întreține din bani publici minorității de buzunar (unele având 200 – 250 de etnici), că practic a ajuns colonie, semipașalîc al unui imperiu cu comandă difuză, imperiu bancaro-militar organizat în cercuri de privilegiați, de țării privilegiate și țări ghetouri consumatoare de

produse contrafăcute sau de-a dreptul otrăvitoare, gunoaie semi-comestibile, că pe „românii mei" și „România normală!" se experimentează vaccinuri și medicamente (de ar fi doar placebo n-ar fi nimic) toxice, că „românii mei" și „România normală" suportă toate cele înșirate și nu se îngrozește nici măcar de cele circa 18 mil. de avorturi făptuite de femeile ei și vrea doar atît : tăiere de pensii la unii și „m..." oferită unora. Toți să aibă pensii de 700 lei și „m...!" și e de-ajuns.

Votați promotorii „României normale!" de mai sus. Uraaaa!

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 7 – 12 (262-267) / 2019, pag. 1 și 6 ;* semnat ***Nicu IONESCU]***

Mass-media tace sau nu ... după ordin !

Lunile anului acesta au fost dominate de frica de atacul virusului arhimediatizat și de oarece demonstrație de forță a statului „democratic!" Dar adevărata teroare psiho-mentală a fost exercitată de media scrisă și audio-vizuală. Prin intermediul ei „boborul" – cu excepția negrilor – s-a conformat în general recomandărilor și ordinelor statului, fie el românesc sau american, francez, german. Excepție notabila a fost SUA. Aici s-a-ntâmplat o adevărată răsturnare a valorilor. Africanii acestei țări au devenit dumnezei în viață și după. Drepturile acestora sunt sinonime cu dreptul lui Dumnezeu. Albii, albele le spală și sărută picioarele, albele și albii sunt linșați de negrii pe stradă fără ca respectivii africani să fie pedepsiți. De ce amintii aici chestiunea cu mârșăvia ce se petrece în SUA? O fac în trecăt pentru că am tratat-o în paginile din interiorul „Revistei Române de Versuri și Proză". Tocmai pentru a sublinia ce poate și ce nu poate și nu vrea presa. Când a fost vorba de a bombarda populația cu coronavirusul s-a aliniat în totalitate și a speriat și terorizat mințile noastre și psihicul, a primit și stimulente pecuniare pentru asta de la Guvernele statelor lumii. Spaima inculcată de mass-media în creierele noastre a fost aproape absolută prin consecințe. Când a venit vorba de

crimele și atrocitățile africanilor de culoare contra albilor și albelor, mass-media a fost și este de o tăcere asurzitoare. Nimic! Tăcere absolută! Or, în cel mai mizerabil caz – ponegrirea albilor și a conducerilor statelor albe, trancăneala cu sclavia suferită de africani într-o vreme când sclavajul era curent peste tot în lume, când imperiile fondate de musulmani luau în sclavie albi. Otomanii răpeau sau luau ca bir cohorte de albi și albe, ienicerii erau soldați ai Imperiului Otoman. Ce origine aveau ei? Erau copii creștini, răpiți de la popoarele estice albe, (și) crescuți în doctrina islamului și folosiți apoi ca soldați exact contra creștinilor. Presa nu vorbește astăzi despre așa ceva. În schimb, deplânge, plânge cu lacrimi de o tonă suferința africanilor, mass-media ponegrește civilizația albă, creștină – singura civilizație de fapt – , că este „albă". De parcă l-am putea face pe Platon negru? Că pe Ahile, pe Robin Hood, pe Hector și Zeus deja i-am înnegrit prin filme. Aceeași mass-media, surdă, nu se revoltă cu toată forța de care dispune că africanii distrug la vedere cultura trimilenară a albilor, asistă impasibilă la ruinarea și distrugerea construcțiilor, bisericilor, statuilor albilor, la barbarizarea lumii pe motive puerile de genul stupidei sintagme : „suprematism alb!" Bine, mass-media se aliniază docilă – în cazul în speță – politicienilor beliți pe creier de ideologii anarhiste, distructive, botezate mai nou ca fiind de sorginte marxistă, mai exact „marxism cultural!"

Poate neotroțkysm Anarho-troțkysm! Și mai grav acestei barbarii distructive contra culturii albe îi sunt asociate rasa neagră și poparele semite și vizează în final, pe lângă lichidarea culturii și civilizației albe, lichidarea biologică a rasei albe. Și pe toate căile : economice, religioase, culturale și biologice. Sunt vizați spre exterminare biologică bărbații albi, albele sunt răpite, batjocorite public și făcute să se simtă vinovate pentru că au culoarea albă și sunt blonde. Pentru aceasta sunt bătute de negrese diforme și negri bestiali și mass-media e oarbă și surdă-n aceste cazuri, dar și mai surde și mute și ciunge sunt Guvernele statelor din țările albe, care nu doar tac, nu, ele – aceste Guverne – încurajează pe toate căile exterminarea rasei albe. Populează Europa și America și Australia cu semiți de religie islamică, africani de culoare și în loc să stopeze desmățul negroid asupra albilor, îl stimulează pe toate căile. Mass-media albilor este complicele Guvernelor criminale ce conduc țările albe. Deci, această putere devine teroristă când e vorba de coronavirus și devine suprateroristă când este vorba de a oculta teroarea exercitată de africani și islamiști asupra albilor. Deci, mass-media albilor nu este alături de civilizația albă, este contra ei în orice împrejurare și alturi de statul global anti-alb!...

*✸►[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 1 – 7 (268-274) / 2020, pag. 1 semnat **Nicu IONESCU**]*

Cum am luat cunoștiință de rasismul visceral al negrilor

S-o iau abrupt! La începutul anilor '70 eram student la Facultatea de Filosofie a Universității București. Cum nu eram din Capitală, am „stat la cămin" – doi sau trei într-o camera tip (să zicem) garsonieră, la Complexul „Grozăvești" și la „Regie I". Chiuvetă, dulap, două mese, respectiv trei paturi, două scaune, masa la Cantina „Grozăvești". O cantină cu o sală de mese uriașă. Cred că avea peste 300 de mese cu câte șase scaune la masă. Complexul avea în anul 1970 cinci blocuri cu câte patru etaje și parter, numerotate alfabetic : A, B. C, D, E. B-ul era pentru familiști. A al fetelor, uneori și D; C și E, de regulă al băieților. În chiar anul 1970 studențimea era formată aproape numai din studenți români. Cred că nu erau mai mult de zece studenți de culoare. Invazia lor s-a petrecut din toamna anului 1972. Invazia a fost o cuplă : africani negri și musulmani de Orientul Apropiat și nordul Africii. De ce m-am pus să scriu istorioara de față? Pricina este legată de ce se petrece zilele acestea (sfârșitul lui mai și început de iunie 2020) în SUA și Europa Occidentală. Le zic acestor zile... zilele umilirii

albilor și umilirea acestora este chiar nejustificată, este de-a dreptul bestial ce se întâmplă. Dar să revemim la povestioara din 1970.

După un turneu al șefului de atunci al statului roman, facultățile și Politehnica din București au fost invadate din toamna anului 1972 cu studenți din Africa și țările musulmane. Erau cazați și aceștia tot printre noi (că se mai construiseră încă două blocuri : B1 și B2). Ce m-a izbit de la început la noii sosiți. O cumplită ură-n priviri! Dar numai când vedeau bărbați albi. A doua chestiune ce mi-a sărit în ochi. Când mergeam la masa – la banda din fața bucătăreselor – de ne serveam felurile (ciorbă sau supa, felul doi și prăjitura, plăcinta etc.), negrii și musulmanii, înfigeau, cu violență, furculița-n bucata de carne din farfuria lor și o aruncau efectiv în cazanul din fața bucătăreselor. Cu ură, și privind la bucătărese și vociferând. Al treilea lucru (că acu le dau importanță). Când trecea pe lângă ei un student alb singur (că ei umblau mereu în haită) numai ce auzeai (nu de regulă) cuvântul : „cîine!" sau „pig!" Deci, noi albii eram fie „câini", fie „pig!" Bine că nu eram „goy!" Dar, probabil, cam același lucru sunt toate cele trei vorbe. Al patrulea lucru : zilnic, mai cu seamă de pe la orele 13,00-14,00, se postau, tot în haită, cu șezutul pe gărdulețele de

fier ce erau în fața blocului fetelor pentru a le „agăța!" A intra în discuție cu ele pentru „loave!", ziceau. Erau de-o insistență unsuroasă... de nu se poate povesti. Asta până le „agațau"ca lumea. Nu e locul aici să povestesc ce urma de le picau în plasă. Oricum, destule mii de fete române au ajuns neveste de muslim din Orientul Apropriat, trecând la islamism și înfofolindu-se ca momâile. Dacă majoritatea dintre studente nu se-ncurcau cu ei, nu le răspundeau la provocări, numai ce-i auzeai pronunțând cuvântul „curvă" în engleză sau italiană (!!??). Normal, pentru a fi vag înțeleși. Că diavolul îi lua în seamă, e de la sine înțeles. Erau jalnici! Aveau acel comportament tipic de om ce-și simte inferioritatea biologico-culturală, dar în același timp asta-l face să aibă o atitudine de dispreț amestecat cu ură față de cel la care a venit în casă. L-ar fi ucis, numai că nu se putea pe timpul acela. În fine, să ne apropriem de ultimul punct. Pentru mine, ei nu existau! Efectiv, modul tribal în care se complăceau, fața de motan în călduri, când treceau studentele pe lângă ei, trezea milă amestecată cu distanțare și chiar o silă. Când serveam masa, normal veneau și unii dintre ei în același timp cu noi. De regulă, eu preferam să stau singur la o masă pentru a mânca în liniște. Uneori stam la masă cu colegul de cameră Grigorșcuță Mihai, apoi spre

terminarea facultății cu Teodor Mureșan din anul II (Dumnezeu să-l odihnească!). De la un moment dat, prin anul IV, se tot așeza pe lângă masa mea un african de înălțime medie și chiar avea o față regulată, nu era aiurea îmbrăcat și mai deschis la culoare, nu ca tăciunele. Tot se uita la mine, că aveam obiceiul prost de a-mi etala cunoștințele enciclopedice față de colegul de masă. Mai ales Mureșan mă incita să-i vorbesc despre istoria Transilvaniei și a Rusiei, a vechiului Constantinopol, Justinian I, Agia Sophia, Vasile Macedoneanul și ascensiunea lui la tron, Andronic Comnenul și tragicul lui sfârșit, Vasile al II-lea Bulgaroctonul, despre campania lui Jebe și Subotai din anii 1220-1223 de distrugere a Rusiei Kievane. Africanul se uita la mine cu ochi mari și mirat, cu atenție. În una din zile, când eram singur la masă, s-a așezat la masa mea și a intrat în discuție cu mine. Nu eram încântat de „întâmplare" pentru că nu știai ce hram poartă. Mulți erau recrutați de un serviciu sau altul. Nu eram chiar naiv! Nu mai vorbesc că erau special instruiți de serviciile din țările lor. Veneau aici cu scop precis. În primul rând pentru a-și racola o nevastă sau măcar o „conservă". Totuși, am ridicat mănușa! Discuția a fost încâlcită, dar până la urmă s-a ajuns acolo unde se dorea. Raportul dintre „noi", albii, și ei,

„negrii!" Nu spunea „românii", ci „voi albii" și „puterea voastră"...

Nu înțelegem ce vrea sau simulam că nu înțeleg. Nu înțelegem sau mă făceam că nu înțeleg și să nu mă cobor la mintea lui sau, mai exact, să evit o „înfruntare" stupidă ce ar fi provocat deliciul vecinilor de la mesele vecine. Mi-am și zis în gând : ăsta e pus de cineva să provoce discuția asta. Poate chiar de cineva de la „biroul negru" al Universității. Mai mult, deci, îl aprobam. O discuție dezlânată și fără rost despre „civilizația industrială" a noastră a albilor și care nu e „adevărata putere". Abia auzind ultima chestie cu „adevărata!" l-am privit cu atenție și l-am întrebat, așa cvasi-ironic: și care e „adevărata putere?" Nu că-mi doream să aflu ceva de la el. Era prea prost și neinstruit cultural pentru ca discuția să poată fi serioasă. Chiar știam ce-mi va răspunde... Vă rog să mă credeți, dragi cititori! Ei bine, negrul mi-a răspuns triumfător și cu superioritatea cunoscătorului unui adevăr absolut și inaccesibil mie. „Adevărata putere este în p... (dick-ul!) negrului! Noi avem puterea viitorului... Voi nu mai contați!" Normal, „discuția" s-a încheiat aici. Am zâmbit cu milă și o doză de inconștiență juvenilă, dacă nu superioară... Ce puteam să-i răspund. Negrul a mai zis ceva, apoi s-a ridicat de la masă, m-a salutat și a

plecat cu aerul celui ce deține „adevărul absolut" și e inutil să mai continuie discuția cu un cineva care nu vede un adevăr evident... Și, da! Era adevărat! Viitorul de azi l-a confirmat. Femela albă, și nu numai (și știm noi precis cine – sicret professional!), ne-a adus aici la picioarele africanilor de culoare și musulmanilor. Mai mult decât tragic. Tipul de culoare ascultase palavragelile mele culturale cu Mureșan despre Roma, Constantinopol, Belizarie, răscoala Nika, generalii lui Ginghis han și „puterea" lor și s-a gândit să-mi dea peste bot. Și a reușit! Dar nu atunci! Azi! Când am văzut, la o demonstrație barbară a negrilor din SUA, o albă, cu botniță neagră la gură, în mijlocul lor și agitând o pancardă deasupra capului, iar pe pancardă inscripția : „I only suck blak dick!" Mai cumplit de atât nu se poate. Rasa albă își semnează decesul din proprie voință. Tipul acela din anii '70 văzuse decadența fără margini a Occidentului decreștinat. Eu, nu! Dar o bănuiam. De aceea l-am și „îndemnat" să-mi spună care e „adevărata putere!" Mi-a spus. Chiar de nu-l „îndemnam"... el de aceea se așezase, acolo, la masa mea. Biologia a învins întotdeauna civilizația ajunsă la crepuscul. Barbarii de orice fel (biologici, ideologici etc.) au învins

totdeauna în lupta cu civilizații emasculați și „politicoși!"

Ce mă mai „șocase" la haitele ce rezemau gărdulețele de la blocurile cu studente era teancurile de reviste pentru „adulți" pe care le vânturau de la unul la altul și faptul că, spre deosebire de noi, reușiseră în timp record să se „aranjeze" și să se cazeze în blocurile de familiști. Pe mită la administrație. Care era șpilul? Păi aici puteau intra și fetele. Că se trecuse la „autogospodărire". Și portăresele închideau un ochi. La „nefamiliști!" nu închideau nimic. Așa a început marea evadare a muierilor romînce spre Africa, Orientul Apropiat și la vălul pe față. Ce creștinism? La aceste cămine s-au pus multe din cărămizile lichidării României! Dar asta este o altă poveste și, poate, o vom dezvolta cândva.

✸

Și acum iată-ne în prezent (mai-iunie, 2020)! Au trecut 50 de ani de la povestea de mai sus. Și, vorba românului absolut : „... prezentul nu ni mare"... A venit și era covido-africanilor. Trăim pe propria piele (Zilele acestea : SUA și Occidentul decrepit) victoria penisului negru. Așa cum îmi spunea acel student de culoare în anii '70. Fete albe iau pumni și picioare-n cap de la negrese sau negrii, sunt bătute cu bestialitate pe

străzi și-n parcuri, dar unele – în ciuda evidenței – defilează cu penisuri din plastic, de culoare neagră, deasupra capului, altele cu pancarde pe care scrie că, dumnealor, sug „dick" de negru, alte sute de mii pupă bocancul cu care e încălțat omul colorat. De linșaj de bărbați albi nu mai zic nimic. SUA, albă, îngenunchează în fața negrilor, le spală picioarele în public, le sărută bocancii, albii se lasă bătuți, jefuiți de averi, acceptă distrugerea trecutului lor istoric, negrii le dărâmă statuile, le interzic istoria, le cenzurează filmele și cărțile, cultura – ca alta nu există, decât cultura albilor – , le impun să stea în spatele negrilor în adunările publice, să se lase bătuți, linșati, să se simtă ciumați pentru că au pielea albă, să-i țină-n spinare prin munca lor, într-un cuvânt să accepte condiția de sclav, de animal de povară vorbitor și el, albul, să se ofere cu de la sine voință să fie rob la negru. De ce? Pentru ce motiv? Măi, fraților albi. Nu există civilizație și cultură în afară de cea albă, produsă de rasa albă. Asta este! Civilizația, așa cum este ea, este produsul acestei rase. Care este motivul – în afară de boală psihică generalizată – ca noi, voi albilor, albelor, să coborâți la un asemenea nivel de dobitoceală și – vezi schizofrenia actualului papă (alt pupător de bocanc de negru) ; că de la el a pornit imbecilitatea asta de a spăla și pupa picioare de negru – să ajungeți în halul în care

să pupați bocancii negrilor și să le splăți jegul de pe picioare și să vă lăsați batjocoriți și flagelați public și să nu reacționați? Demnitatea este totul. Fără demnitate dispărem. V-o spune Sf. Ap. Petru și Sf. Apostol Pavel să nu vă închinați făpturii, adică omului. „Lui Dumnezeu închină-te și numai lui unuia să-i slujești!" Mai clar de atâta nu se poate. Iisus le spune Apostolilor la spălarea de la Cina cea de Taină : *Datori sunteți să vă spălați picioarele unii altora așa cum v-am făcut eu vouă*. Adică, creștinii între ei să-și spele, reciproc, picioarele și nu necreștinilor și ucigașilor și nu ca semn de sclavaj și umilință. Acești occidentali și-au bătut joc ani de-a rândul de noi ortodocșii, pentru că sărutăm cu evlavie Sfintele Moaște ale sfinților mucenici și martiri și cuvioși. Și uite unde au ajuns acești „dascăli" ai libertății? Să pupe bocancii negrilor. Mass-media jegoasă („progresistă!") tace complice ca porcul în lanul de porumb. Acum nu mai e „primitivism", jegurilor! Este o tăcere asurzitoare mai cu seamă în presa românească. Unde e CTP, Chiriac, Gâdea, Tudor, Esca, gânditorul Pleșu, Liiceanu, Marta Petreu, Mungiu Pippidi, madam Miroiu, madam Tatoiu, Tatiana Niculescu (aia cu „pistolu!" și cu „demitizarea" părintelui Arsenie Boca), unde-s feministele, *turcanele, orbanii, iohannis*-ii etc. să deplângă „primitivismul" pupătorilor și pupătoarelor albe de bocanici ai

negrilor? Liniște deplină. Masca pe bot, capul la cutie, mersul târîș și salt înainte. Acum nu mai dau „cu flit!"

E, asta e! Când e vorba de islam și negrii, capul la cutie, mersul pe burtă și saltul înainte. Unde-i madam Esca să ne îndemne la tembeliziune să „luăm notițe!" de la „democrația americană"? Pupătoarele albe de bocanci ai negrilor, sigur nu-s putiniste. Sunt obamaniste! Ce evoluție, dragă! Ei bine, Putin nu v-a silit să pupați nici măcar bocancul lui. Unui infractor dovedit, de culoare, da, i se pupă. Și nu doar al lui (să zicem post-mortem), ci a unei întregi rase negre ; la plesneală. Cum apare negrul, alba, blondă, se repede cu botul la bocanc, albul se pune în genunchi, cere iertare și oferă lovele negrilor. Și, nu puține, se reped la *dick-ul* negrului. Halal civilizație americană, halal țară, halal superputere...

Nu există cuvinte pentru a deplânge o asmenea decadență umană... Partea normală a umanității este în șoc anafilactic efectiv.

✸

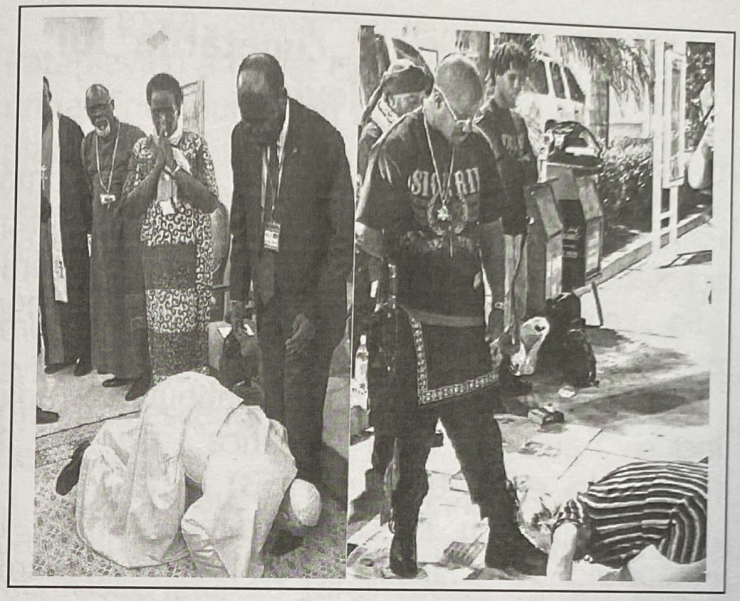

N. B. ✸►Dacă, privind această imagine, vă arde de a-i căina pe negri cu privire la ce au suferit ei, vă sugerez să priviți imagini sau să vizionați clipuri unde animalele coloarate, cărora tonții le pupă bocancii, îi i-au la pumni pe pupători, picioare, li se dă cu bâtele-n cap și magazinele le sunt distruse și să vă gândiți că ar putea să vă vină rândul dacă veți accepta „culori" negre printre voi în țara noastră...

✸

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr.* **1 – 7 (268-274) / 2020, pag. 19-21 ;** semnat ***Nelu BĂTRÂNELU]***

Parafrazări după „cugetările" lui Patapievici

„Radiografia [trupului lui Horia Roman Patapievici] este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur, fără şira spinării." (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 63)

„23 de milioane de omuleţi patibulari." [adică inclusiv autorul] (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 53)

„Un popor cu substanţă tarată [etnicii lui Patapievici şi el însuşi ; el nefiind român!]. Ori[cum] te[-ai] uita [la Patapievici], vezi [o] f[a]ţ[ă] patibular[ă], ochi mohorâţi, maxilar[...] încrâncenat[...], f[a]ţ[ă] urât[ă] [asimetrică], gur[ă] vulgar[ă], trăsătur[ă] rudimentar[ă]." (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 34)

„[Oameni ca Patapievici] nu pot alcătui un popor pentru că valorează cât o turmă: după grămadă, la semnul fierului roşu." (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 64)

„[Limba lui Patapievici ; care o fi?] este o limbă în care trebuie să încetăm să mai vorbim sau... să o folosim numai pentru înjurături..." [pentru a-l înjura] (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 64)

„În toată istoria, mereu peste [oameni ca Patapievici] a urinat cine a vrut. Când l-au luat în urinat [neamurile lui] slavii : se cheamă că [s-a] plămădit din această clisă, [kazaro]-slavă, mă rog. Apoi [l]-au luat la urinat la gard turcii: era să [să-l]e înec[e], aşa temeinic au făcut-o.

„Demnitatea [lui Patapievici] consta în a ridica mereu gura zvîntată iar ei reîncepeau : [îi] zvînta[u] gura [încă din faşă], [i]-o umpleau iar [în adolescenţă], şi aşa mai departe, la nesfârşit".

„Apoi [l]-au luat la urina[t] [fraţii lui ; pata(pipi)-evici] ruşii, care timp de un secol şi-au încrucişat jetul cu turcii [peste stirpea lui], pe care, în cele din urmă, având o băşică a udului mai mare (de, beţiile...) [...]au dovedit[- o]." (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 63)

„Puturoşenia abisală a stătutului suflet [al stirpei lui HRP]... spirocheta [patapievicească] îşi urmează cursul până la erupţia terţiară, [...] tropăind vesel[ă] într-un trup inconştient, până ce mintea va fi în sfârşit sco[p]ită: inima devine piftie iar creierul un amestec apos." (din „Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 49)

„Cu o educaţie [de „filosofie"] pur [patapievicească] nu poţi face NIMIC." (Din

„Politice" de H. R. Patapievici, ediţia 1996, pag. 56)

✸►[*„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 7-10 (202-205)/2014, pg. 3 ;* **Nesemnat**]

DESPRE O ŢARĂ CE-ŞI EXPORTĂ LOCUITORII

•► **Traian Băsescu,** la Sulina (Joi, 18 august 2011): „S-a accentuat *cedarea de suveranitate*, dar ea este insuficientă. Pasul următor va trebui să-l facem destul de repede, *pentru că aici nu mai este vorba de interesul naţional. Discutăm de un interes European.* Şi eu nu mă feresc să spun că va trebui să avem curajul să spunem naţiunilor noastre *că soluţia corectă este realizarea Statelor Unite ale Europei.* Va trebui mai devreme sau mai târziu să ne punem cu toţii la un loc suveranitatea pentru a crea suveranitatea Uniunii Europene." (s. red.) „Petrov!"

•►**Victor Ponta** (7 iunie 2013 pentru Deutsche Welle) : *„Proiectul ideatic de State Unite ale Europei probabil că va mai necesita ceva timp, dar eu sunt convins că acesta este proiectul pe care trebuie să-l susţină orice om politic cu viziune. Indiferent de cedările de suveranitate sau costuri ."*(s. red.) Bou!

•► **Klaus Werner Iohannis** (Programul Prezidenţial) : *„Ca preşedinte, voi susţine proiectul unei Europe unite*, cu instituţii puternice, cu o bună coordonare a politicilor în

toate domeniile de activitate. Cred că proiectul european avantajează în acest moment România, putând fi un puternic vector de modernizare a societăţii noastre." (s. red.) „Ca președinte al României, voi relua temele regionalizării şi descentralizării." În ce fel? Cum?

•► Şi au fost alegerile din 16 noiembrie, 2014, pentru funcţia de preşedinte al României şi a fost ales sasul Klaus Werner Iohannis, profesor de fizică, fost primar al Municipiului Sibiu, în detrimentul lui Victor Ponta – prim ministru în funcţie al României. O grămadă de inşi au jubilat plini de o veselie ciudată, veselia sinucigaşului ce-şi pregăteşte pistolul pentru a se împuşca. Adevărul era şi este că dintre cei doi nu aveai pe cine alege. Ce o să făptuiască sasul? Nimic! Garantez! Nimic bun! Şi mă tem de o dezmembrare de mătase a ţării. Mai multe nu adaug şi nici nu e necesar; dar când ai susţinerea lui Laszlo Tokes şi Victor Orban şi, în mascat, a lui Hunor, ce poţi spera? Nimic bun! Domnul cu noi, cu toţi, Amin! **[Nicu IONESCU]**

✸

✸► *[„Revista Română de Versuri și Proză" Nr. 11-12 (206-207) / 2014, pg. 3 ; semnat* ***Nicu IONESCU****]*

Cuprins :

STRIGĂT DISPERAT !... 5
GLONȚUL RUGINIT DIN INIMĂ 6
OAMENI CU DIAVOLI ÎN EI 7
ASALTUL 10
PRIVELIȘTI 13
LA CUIEGI... 14
TITI, HAPSÂNUL 17
MAREA SPAIMĂ! 18
NOI SPAIME ! 20
OMUL ȘI LOCUL... 21
SPĂLAȚII... PE CREIRI 23
LUMEA BELITĂ 30
RĂUL DIN INIMĂ... 31
ÎN ORAȘUL PUTUROS... 34
SUNTEM ÎNVINȘI 35
BLESTEM!... 37
PLĂCUTUL OCTOMBRIE!... 40
TIMP POLUAT... 42
SPURCĂCIUNI !"... 46
REGRETE TARDIVE 48
ZEII ALBI... 50
ATENȚIE LA ȘACALI 52
MOARTEA NĂDEJDII... 54
AMINTIRI DIN VREMI APUSE 56
OMUL, O BURUIANĂ?... 58
VREMEA MUSLIMILOR ȘI NEGRILOR 59
VREMEA HOMALĂILOR... 62
LICHIDATORII... 64
O ERĂ-N PARC ! 66
PUPĂTORII ȘI PUPĂTOARELE BOCANCILOR NEGROIZILOR... 70
SUPRIMARE. 72
PSIHOPAȚII CE NE CONDUC.... 73
CUUUȚULE!..." (*) 74
ADDÉNDA 79

Sinistrele figuri ale leninimului şi post – leninismului 81
SĂ ÎNCETĂM A DEZNĂDĂJDUI ŞI A NE PONEGRI
CA NAŢIE. SĂ NE AUTOÎNCURAJĂM 88
(ROMÂN VERSUS MINORITAR) 92
[Comentariu - NI] 93
PROFESIA DE ANTIROMÂN... 95
„IUROPA" LGBTQ+ – istă şi... antialbă 99
ŞI A FOST UN REFERENDUM 104
„IUROPA" ... ANTIALBĂ 109
O istorie personală legată de 1918 116
Notă (la poezia „Noi vrem Ardealul" 119
O Capitală văduvită de pomi... şi de trotuare...
circulabile omeneşte 120
O opinie laică... 123
Programul de guvernare al „progresiştilor" : ....!
Îl ştiţi! Este „muia!" 127
Mass-media tace sau nu ... după ordin ! 130
Cum am luat cunoştinţă de rasismul visceral al negrilor 133
Parafrazări după „cugetările" lui Patapievici 144
DESPRE O ŢARĂ CE-ŞI EXPORTĂ LOCUITORII 147

De acelaşi autor :

a). Literatură originală:

1). **Poeme de sertar** (versuri); vol. I: 1969 – 1973; (*Editura „Gemenii SRL", Bucureşti, 1992, 96 pag.)* ; ISBN: 973 – 95594 – 1 – 7;

2). **Spovedanie către Dumnezeu** (versuri); vol. II: 1974 – 1979; *(Editura „Gemenii SRL" , Bucureşti, 1992, 96 pag.);* ISBN: 973 – 95594 – 5 – x;

3). **Noaptea Scorpionului** (versuri); vol. III: 1980 – 1989); (*Editura „Gemenii SRL", Bucureşti, 1993*; 128 pag.); ISBN: 973 – 96011 – 4 – 6;

4). 4). **Îngerii roşii** (proză); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1995; 112 pag);* ISBN: 973-96578-1-8;

5). **Cronică din vremea tătarilor / Pâine şi mortar** (proză) – *Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1996; 208 pag.);* ISBN: 973 – 96578 – 3 – 4;

6). **Meseria de rege** (teatru); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1998; 240 pag.);* ISBN: 973–96578–5–0;

7). **Turnul fulgerat şi alte povestiri**... (proză); *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1999 ; 220 pag.);* ISBN: 973 – 98989 – 0 – 4;

8). **SUB DOMNIA STELEI – poezii, poeme, satire –** (1966 – 2006); *Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2006, 336 pag.)* – ISBN (10) 973 – 7700 – 33 – 3 – ISBN (13) 978-973 – 7700 – 33 – 9;

9). **Omu' lu' Dumnezo cu naravu' dracului (Caii) / Dramă într-un act / Pustuşagu'** (poem dramatic în 7 scene) **(George URSA)** [*(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2011; 56 pag.). Biblioteca Scriitorilor Români nr. 24];* ISBN: 978 – 973 – 7700 – 61 – 2;

10). **„ULTIMELE"... – poeme – vol. I de George URSA** *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2017 ; 108 pag.);* ISBN: 978-606-8412-48-1; **Vol. 1**. - 2017. – ISBN: 978-606-8412-49-8

11). **„ULTIMELE...** Vol. II **– poeme – " de George URSA** *(Editura Societăţii Scriitorilor Români, Bucureşti – 2020; 152 pag. şi ilustraţii).* ISBN general : 978 – 606 – 8412 – 48 – 1 ; vol. II – 2020 – ISBN : 978 – 606 – 8412 – 76 – 4 ;

b). Eseu, articole, filosofie etc. :

12). **„Un model de românism"** (în volumul **„LUCRĂRILE celui de al doilea CONGRES al Spiritualităţii Româneşti"** – Herculane 14 – 16 octombrie 1994; *(Editura „Radical", Drobeta – Turnu Severin, 1995, pag. 225 – 226);*

13). **Teme de meditaţie** ... *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 1998, 336 pag)* ; ISBN: 973-966578-8-5;

14). **Doisprezece ani de luptă naţională... / Articole... Vol. I – III, 2003;** *(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2003; vol. I=274 pag, ; vol II: 276 pag. ; vol III: 276 pag.)*; ISBN: vol. I: 973 – 86111 – 2 – 4; vol. II: 973 – 86111 – 3 – 2; vol. III: 973 – 86111 – 4 – 0;

15). **Ce este filosofia?... (George URSA),** *[(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2005; 36 pag. ; colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români" (19)];* ISBN: 973-7700-26-0;

16). **În contratimp (George URSA),** *[(Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2005; 72 pag. ; colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români" (20)]* ; ISBN: 973 – 7700 – 25 – 2;

17). **pe calea de alături... (George URSA),** *[Editura „Societăţii Scriitorilor Români", Bucureşti, 2008; 80 pag. ;*

colecţia „Biblioteca Scriitorilor Români" (21)] ; ISBN: 973 – 7700 – 37 – 7;

18). **„CARTE DE RUGĂCIUNI" – Selecţie de George URSA;** *(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2012; 246 pag.);* ISBN: 978 – 973 – 7700 – 84 – 1;

19). **„DIN «LUPTELE» MELE..." – Eseuri, Articole – (George URSA)** *[(Editura Societăţii Scriitorilor Români, 2014; 192 pag.);* colecţia *„Biblioteca Scriitorilor Români" (41)].* ISBN: 978 – 606 – 8412 – 19 – 1;

20). **„Datini, obiceiuri, tradiţii din satul Cuied, jud. Arad" – de George URSA** *(Editura Societăţii Scriitorilor Români, Bucureşti – 2016; 148 pag. şi ilustraţii).* ISBN: 978 – 606 – 8412 – 30 – 6;

Tiparul: **Tipografia EDITURII ELISAVAROS**
Str. LUDUŞ nr. 32, Sectorul 1, Bucureşti
Telefon/Fax: 021.223.84.60; 0314368968
Mobil: 0724/028703; 0724/028704
e-mail: *elisavaros@yahoo.com*

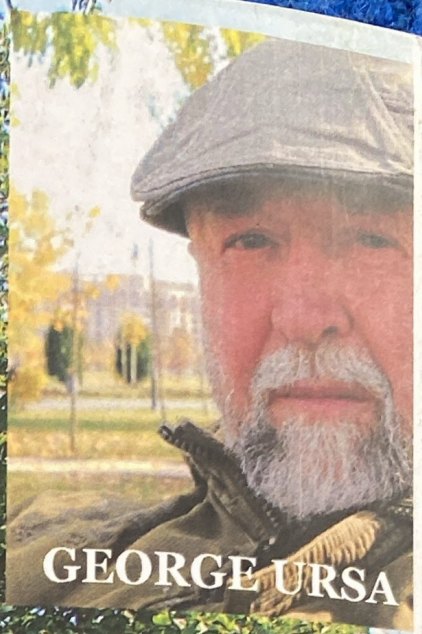

ISBN 978-606-8412-48-1
Vol. II. - 2020. - ISBN 978-606-8412-76-4